

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Liber Qvintvs. Magdalena Silva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

LIBER QVINTVS.
MAGDALEA
SILVA.

I.

*Tropæum Amoris de septicipite in MAG-
DALENA peccati hydrâ.*

v s v rebelli bellua septiceps
Insultat ardens turrigerum caput;
Et Magdalenam lacrymantem
Mille voluminibus fatigat:
Et belluoso proruit agmine
Turrim superbam Dux furor impotens.
Heu! lacrymosam tot sub armis
Magdala deuoluit ruinam.
Non sic, vt olim, nunc draco, & horrida,
Mors, parricidâ cum grege, Magdalin
Fractam procelloso duello,
Sternet ouans tumidis sub hydris:
Telo sed ardens Rex Amor aureo,
Septemque in ignes fulmina diuidens,
Nimbo trifulco perduelles
Subruet armipotens phalangas.
Librat minaci spicula pondere
Vltor piandi criminis arbiter,

Lance

Lance æquilibri quò scelesto
 Supplicium capiti reponat.
 En fulminatrix dextera Numinis
 Quercum ad superbam stringit, & opprimit
 Claro catenatos tropæo
 Nobile ludibrium ceraftas.
 Stridet tenaci compede, & infremit
 Duro metallo vinctus, & anxias
 Spiras, inabrupto illaborans
 Ingeminat laqueo chelydrus.
 Hic ira, liuor, fœdus amor, gula,
 Auri cupido, fastus, inertia,
 Stricti sub æratâ catenâ
 Sanguineo ftadio ingemiscunt.
 Vexilla celsâ turre sed arduus
 Victor reponit Magdaleum in decus,
 Prona vt ruinâ deuolutos
 Fudit Amor populans dracones.
 Turrim en corusco fidere, gratia
 Septena Pleias lustrat, & aureæ
 Diuæ triumphales honores
 Purpureis radiis coronat.

I I.

Dina Metancea MAGDALENÆ
crymas sibi concedi postulat.

VND A iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata:
 Vis doloris impotens
 Feruidas mihi medullas
 Torre decoquit procaci;

Cor Amore liquitur.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata,
 Frigerante cum flabello:
 Fax bibit medullitus,
 Ossibus cauisque venis
 Quisquis humor innatat.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata,
 Molliore cum susurro:
 Vita migrat artubus,
 Deque corde, deque venis,
 Exsul his sub ignibus.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata,
 Viuidi liquoris vna:
 Vnde rore succido
 Pabulum bibit salubre
 Fax alumna sanguinis.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata,
 Puriore cum liquore:
 Aestuante Sirio,
 Cerne, puluerofus vsta
 Corda squallor obferit.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata,
 Gemmeasque sparge guttas:
 Hic seram rosarium,
 De cruore, deque rore
 Flebili bis ebrium.
 Vnda iugis, vnda dulcis,

G

Vnda

Vnda lenis adnata,
 Roscidâ pluens ab vrnâ,
 Algidiſque lacrymis:
 Flos ſiit, ſiit roſetum;
 Frigera cor igneum.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata,
 Candidos trahens liquores:
 Anxiſque lilij
 Languidum caput, roſamque
 Imbre paſce lacteo.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata:
 Curre, curre, dein recurre;
 Quid morare ſegnipes?
 Flos fugit, fugit roſetum;
 Curre, curre promptior.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata:
 Eia, Nympha quid moraris?
 Nympha, Nympha mobilis?
 An ſedes tenace muſco,
 Herbidave compede?
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata:
 Rumpe vitreas habenas
 Lubrico ſub agmine;
 Cæruleque vecta curru,
 Dulcis hoſpes aduola.
 Vnda iugis, vnda dulcis;
 Vnda lenis adnata:
 En roſæ ſiticolæ

Flos

Flos anhelus oscitat,
 Ardet, ardet, ardet imbres
 Quos dat alma lacryma.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata,
 Lactea fluens mamilla:
 Hinc & inde roscidis
 Lacrymis rosas marita,
 Marcidumque lilium.

I I I.

MAGDALENA *Dina Metanea*
flores lacrymis irrorat.

V N D A iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata:
 Funde gemmulas liquentes;
 Et tibi venustiore
 Purpurâ struam corollas,
 Gratus adstruam decorem.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata:
 Milita tuis coronis;
 Lacte, melle, saccharo,
 Lacrymis, meroque, nardo,
 Imbuam comas rosantes.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata:
 De tuis inebriandas
 Lacrymis rosas inunda;
 Cassa vota fors acerbos
 Ne bibant doloris imbres.

G 2 Vnda

Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnata.
 Sed quid illigo querelis,
 Et tenace ceu catenâ
 Demoror tuos liquores,
 Demoror pedes fugaces?
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnatas:
 Et tuis aquis serenas
 Cor, rosâsq; , ver Amoris
 Purpurans rubis cruentis,
 De dolore, de pudore.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnatas:
 Floridaque spem corollæ,
 Algido nitens in imbri,
 Frigeras, rigas, & ornas
 Roscidi parens liquoris.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnatas:
 Defluisque per medullas,
 Deque fonte Magdalena;
 Deque lympidis ocellis
 Ducis aureas scatebras.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnatas:
 Deque gemmulis gemellis
 Irrigas mihi gemellos
 Candidis aquis ocellos,
 Candidæ velut columbæ.
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnatas.

O diem!

O diem ! diem beatum !
 Quale parturit venustus
 Ros decus meo roseto !
 Quale præmium dolori !
 Vnda iugis, vnda dulcis,
 Vnda lenis adnatas.

I V.

MAGDALENÆ *suspiria, vt*
mundo eripiatur.

MEAE deliciae, mei furores,
 Ritus, blanditiæ, facetiæque,
 Lusus, illecebræ, ioci, susurri,
 Arguti gemitus, leues amores,
 Et suspiria, lacrymæ, faciesque,
 Ludi, vina, sales, procacitates,
 Chori thyrsigeri, Cupidinesque,
 Sirenes, Veneres, mei dolores;
 Ac Comi, malè feriata turba;
 Ac quantum Cypridi est faui merique,
 Vale, & Cypri vale: vale doloso
 Mundo quidquid inest ineptiarum,
 Et quidquid nitet elegantiarum,
 Et quidquid sonat hîc facetiarum,
 Seu picta id gena, siue picta lingua est:
 Et quantum est genij beatoris,
 Et quantum fatui natat leporis,
 Quod fallacibus ebriat venenis
 Cor iam corde carens, cor vitiosum,
 Vale perpetuum; simulque salve
 Lucundum scelus, & scelestus error,

G. 3,

Atque

Atque in Morboniam procul faceffe.
 At tu simplicitas, pudor, dolorque,
 Castimonia, veritas, timorque,
 Temperantia, charitas, modusque,
 Et segura quies, Amorque castus,
 Et quidquid pia corda, seu medullas,
 Diuum nectareo rigat Lyæo,
 Adsis ô precor anxie clienti.
 Me, me terque quaterque, septiesque,
 Milliesque, vel amplius reuinctam,
 Heu! blandis furor illigat periclis:
 Et necdum nimis ah! nimis tenacis
 Mundi dulcibus eripis catenis,
 Et tam dulce furentibus tyrannis
 Oppressam toties, morique iussam,
 Aequo iure, manuque liberali,
 Vindex asseris in tuam clientem?

V.

MAGDALENA mundi assultum
 repellit.

SED quid tristibus illigor querelis?
 Rupta en totiuga, vincla rupta mundi:
 Et iam vindicias suæ clienti
 Asserit dominâ manu patronus.
 Nequidquam, grege cum venustiore,
 Isthuc munde redis, & hanc ad arcem
 Appellis validis seris reuinctam.
 Frustrâ blanditiæ, dicacitates,
 Argutatio, velitatioque
 Hinc dicacium & hinc ineptiarum,

Hinc

Hinc procacium & hinc ocellulorum,
 Philtra, nequitia, bonaque mentis
 Eheu! perniciēs, nocensque ludus,
 Sufurrus, iocus, hinniēns cachinnus,
 Cultus, mundus inanitate plenus,
 Dosque inaniōr ipsa inanitate,
 Risus, praestigia, facietiaque,
 Frustra fraudibus improbis & armis
 Tentatis vitreis viam fenestris,
 Tentatisque viam auribus sonoris.
 Quid me munde tuis rigas venenis?
 Quid me torquibus implicas & auro?
 Quid me mille monilibus coronas?
 Quid me floricomis trahis corollis?
 Irretisque procacibus lacertis?
 Et lenociniis tuis venenas,
 Quis nil dulcius, efferatiusve,
 Aut est, siue fuit, vel esse possit?
 Ne tu tot mihi machinas & arma
 Fraudesqueingere, & irritos labores:
 Non sic ebria fascinor veneno
 Nunc, ut nuper agens iter per Orcum.
 I nunc munde, vale; valere nugae,
 Et vos illecebrae, malaque cura,
 Olim dos mihi charior medullis;
 At dos aut fragili vitro caduca
 Aut magis laqueis araneosis:
 Vili puluere viliora dona,
 Ornamenta luto lutosiora.
 Immunde ergo procul facesse munde,
 Meae deliciae, mei furores;
 Meae iam lacrymae, prius furores:

Olim dulce decus, mei que amores,
 At nunc opprobrium meo pudori.
 Tot fastidia amara, lacrymasque
 De fumo & nebulâ, grauesque flammâs
 Turpes mundicias, decus probrosum
 Ritus, & Veneres tot inuenustas,
 Ludos, illecebras, malos amores,
 Diris deuoueo, ter execrandis.
 Et te munde, tuam fidem, tuosque
 Eiuo laqueos, dolos, & artes,
 Et leti malè glutinosa vincla.
 Tu Proteus, dolus ille versipellis,
 Monstrum cui nitidi micant ocelli,
 Monstrum cui roseum rubet labellum,
 Monstrum cui rutili nitent capilli;
 Sed cui pestiferæ faces ocelli,
 Virus purpureum rubens labellum,
 Dolosus laqueus nitens capillus:
 Et quisquam miser, ah miser! venena,
 Faces, & laqueos, necesse amabit?

V I.

MAGDALENA altera Esther.

ALTER adest Xerxes, & Xerxe potentior
 alter:

Alter & Esther adest, Xerxis honestus Amor.
 Pulchra prior, Charitumque Charis pulcherrima
 Suis:

Fœda sed hæc, fateor, par tamen Esther erit.
 Esther vt vna tremat, sic attremat altera CHRISTO:
 Tangit vtrique tremens aurea virga caput.

Virga

Virga sed illa nitens gemmâ de Perside scēptrum;
 Hæc autem placidi dextera prona Dei.
 At simul hanc Esther, simul icit & attingit illam;
 Hæc cadit, illa cadit: casus vterque salus.
 Ecce verecundo florescit amœna corallo,
 Et rorat roseaslympida Diua genas:
 Assueroque nouo supplex accumbit IESU,
 Vt Domino nubat sponsa decora suo.
 Cui decorat lacrymis Amor, & pudor ora py-
 ropis,
 Esthere hæc Esther pulchrior erubuit.

V. I. I.

MAGDALENA lacrymis CHRIS-
 TUM trahit.

FESTA quid obturbas atro conuiuia luctu,
 Et violas lacrymis pocla Lyæa tuis?
 Ingenuos potius meâ Magdali lude leporès,
 Urbanos epulis non malè docta sales.
 I, citharaque, lyrave, chorove, vel illice cantu.
 Demulce resonas ad tua plectra dapes.
 Sed citharaque, lyraque, chorosque, salesque
 canoros
 Negligis, & tristes non nisi spargis aquas.
 Indigner lacrymis, importunoque dolori?
 Gratulor: in lacrymis dulce quid ægra canis.
 Dulcius imbreguid est, suadum qui stillat amoris
 Nectar, & in suado nectare corda capit.
 Si patulas cor omnè rapit vox blanda per aures;
 Per vitreos orbes quid vetat vnda trahat?

VIII.

MAGDALENA *Megara victrix.*

VT stetit vltoris rea Magdalis ante tribunal,
 Eumenis infestas versat ob ora faces:
 Intentatque minas, & non placabile fulmen
 Vibrat, ab inferno dextra corusca rogo.
 Illa tremens sæuâ pallefcit imagine mortis;
 Inserpit tacitum cæca per ossa gelu;
 Singultusque includit hianti verba palato:
 Lumina iola fluunt, cetera torpor habet.
 Magdaleas vt trunco hære sub ore querelas
 Semianimi que mori pectore sensit Amor;
 Ilicet extorsit trepidæ sua tela Megaræ,
 Horrificasque nigro sustulit vngue minas.
 Nec mora: sulphureo fumantem turbine tedam
 Extinxit tepido flumine victor Amor.
 Victa Megara iacet, victrixque triumphat Auernû
 Magdala, & insultat vindice calce feram.
 Clara triumphatis frondescit adorea monstis,
 Quam pius iste suis nutrit imber aquis.
 Et nunc illa potens Orci tremor, illa Tonantis
 Gratus Amor, flammâ nobiliore calet.

IX.

MAGDALENÆ *Amor Bellerophon.*

OBSCENO limo, Stygiæque paludis in vluâ
 Iam diu putre scelus Magdala deliruit.
 Anguineam in spiram crispo coma torta flagello
 Verminat, inque feras crinis adulter abit.
 Quanta

Quanta Palæstinis passim contagia campis
 Spargit, ouans toruis sibila silua comis?
 Heu! vbi qui sæuos sua vincat ad arma dracones,
 Quæque draconigeno nata venena satu?
 Magdalis anguicomam sibi si parit aspra Me-
 dusam;
 Bellerophontæus nunc Amor vltor erit.

X.

*Naufragium MAGDALENÆ
 è lacrymis.*

DVM nimis acclinas caput in vestigia
 CHRISTI;
 Te dolor hausit aquis, naufraga tota peris.
 Te tristi exitio vis damnat aquosa doloris.
 Quid? dolor his peccat, queis probra purgat,
 aquis?
 Ergo nouum scelus est Merancea, vel improbus
 error?
 Hæc pia si peccat, spes vbi pacis erit?

Amor sanctus respondet.

CREDE mihi, his facies non vna relucet
 in vndis;
 Sed bicolore biceps dissecat vmbra notâ.
 En amor hic, odiumque tui natat impate vultu,
 Dissonaque in fluctu dispare bella tonant.
 Sollicitosque cient alternâ sorte tumultus,
 Hinc amor, hinc odium: par quibus orta salus.
 Magdalin istud amat odium verso ordine rerum;
 Egregioque odio Magdalin odit amor.
 Quæ dū ritè paris, perdis benè naufraga mundū:

Mersa simul mundo vis moriente mori.
Exitium felix! meruit mors ista salutem.
Ah! nisi quis pereat sic semel, vsque perit!

X I.

*Oculi MAGDALENÆ gemina
pœnitentiæ sidera.*

QVÆ mundus piceo fuscavit lumina velo,
Purus in auratâ nunc face lustrat Amor.
En in Amore duces oculi sine nube, vel umbrâ,
Cœlite iam signant luce salutis iter.
Quod si quando sacro sibi quærat in æquore
portum,
Et vehat in lacrymis dux Metancea ratem;
Prouida Diua fugam gemino quo dirigat astro,
Hic Vrsa, hinc Helice, conscia signa regent.

X I I.

Dulces lacrymæ MAGDALENÆ.

QVEIS sine labe nitor puris pellucet in vndis,
Perspicuas oculo Magdala rorat aquas.
His pretium non vile, decus sed charius auro,
Et sapor in pretio diuite rarus habet.
Nam lego tot gemmas, quot flens dat Magdala
guttas:
Quorûque lego gemmas, tot quoq; libo fauos.
I Cleopatra, tuas baccas bibe pauper aceto:
Diuite de lacrymâ gemmea mulsâ bibam.

Lacty-

XIII.

Lacrymæ MAGDALENÆ mare.

MAGDALIS vrenti simul ac stetit obuia
CHRISTO,

Deliquat in fletum nubila corda dolor:
Ac voluendarum retinacula rumpit aquarum;
Veris vt Hermonias deruit aura niues.
Nec modus: vndoso quis frena reponat Amori,
Quem Deus immensis, ceu mare, ditat
aquis?

Hinc lacrymæ (nimiùm felix liquor ille doloris)
Queis rigat albentes Magdalis vda pedes.
Nolo putes istos thalamo decurrere fletus;
Latiùs oceanis exspatiantur aquis.
Quis Nilo natat Oceanòve profusior humor,
Quàm breuis immensum quæ lauat vnda
Deum?

XIV.

Vinum mali Punici in lacrymis.

NYMPHA pluis: dubito, lympham dicam,
anne Lyæum?

Par niter illa vitro, par sapit illa mero.
Scilicet inuitat dolor ad tua pocla Tonantem:
Mustea credideram; dulcis amaror habet.
Punica credo tuos condiri ad poma liquores;
Qualia pocla fitit dulcis-acerbus Amor.

X V.

MAGDALENA CHRISTVM

lauat, & ungit.

VRERIS, & nescis: incendia dilue lymphis,
 Aut certè Syriâ perflue nube faces.
 Dat lymphas oculus, manus vda profundit a-
 momum:

Lympha pedes CHRISTI, tingit aroma caput.
 Per nebulam resonas sed quis sonor obstrepat
 aures?

Fallor? an error erat? hæret in aure sonus.
 Si tibi cura sedet bibulis dare pabula flammis,
 Quas vigil in CHRISTI pectore pascit Amor,
 Illacryma; lacryma; que piâ simul imbue nardo:
 Et Deus ardet amans nardon, & ardet aquas.
 Munus vtrumque parem pietas addicit in vsum:
 Vngit enim nardus, quem lauat vnda Deum.

XVI.

MAGDALENA *capillis quasi reti**CHRISTVM capit.*

NYMPHA tibi, Nymphis que sacris quas
 vrit IESVS,

Opto cadant votis præmia læta suis.
 Nolo trahi tenues tenui sub stamine plumas:

Digna sed aucupio te volo dona sequi.
 Antè vel infelix occumbas hostia lero,

Quàm non crinigerâ struxeris arte dolos.
 Sed struis arte dolos & blanda pericla capillo,

Et

Et trahis insidiis in tua vincla Deum.
 Sic tamen, vt potius capiat te captus I E S V S.
 O quantum est pulchrâ Numinis arte capi!
 Te, quem crine capis, crine irretiuit I E S V S.
 Ille tuo reti num quoque rete fruit?

XVII.

MAGDALENA moriens in
 fontem vertitur.

D I V S Amor, volucris telum cui flauet ab
 auro,
 Instar venusti fideris,
 Insequitur rapido pede Magdalin: illa viatim
 Sursum, deorsum curfitat.
 Quò magis ista fugit, magis hoc premit iste
 sequaci
 Vmbrâ graduque Magdalin.
 Iamque inhians propior prensat, propiorque
 trementem
 Rapace adhamat dexterâ.
 An tenet assultâs? nox nubila Magdalin umbrat,
 Ingenisque nimbus occupat.
 Nunc ea tota liquor profugos vanescit in imbres,
 Amnesque natos imbribus.
 Hic quod Amor teneat, nihil est; celer omnia
 fletus,
 Fletuque fluctus profluus.
 Nec nisi fletiferum voti manus irrita fontem
 Pro Magdalenâ repperit.

XVIIII.

*Pes CHRISTI, regula ad Cælum
viam dirigens.*

AMFRACTV vario scelerū quā seuocat error,
Flectit aberrantes ad Stygis ima pedes
Magdalis, & præcep̄s pronò decurrit Auerno,
Abruptoq̄ue ruit mox peritura specu:
Limus at obliquo ne tramite fallat euntem
Flexus, & ab Cælo deuia cura trahat;
Aspice, pes CHRISTI, ceu recta salutis amissis,
Ad Superos certo limite signat iter.
Nunc habet hæc normam, rectā quā tendit
Olympo.
Nónne tenet rectum, quo petat astra, pedem?

XIX.

*CHRISTVS specie hortulani obuius
MAGDALENÆ spondet munus
VERNVM.*

MAGDALENA quò vagaris,
Anxios trahens dolores;
Gnossio velut sub arcu,
Ingemiscit icta ceruæ
Neptis, aut alumna damæ,
Cornigérve confragosis
Ibicum nepos salebris?
Siste Magdalena, siste,
Siste: nam stat irretorto
Spes gradu. sat est morarum.

Iam

Iam tuum leges Magistrum
 Ore, corde, voce, visu.
 Cultor ecce te virentis
 Hortuli, vigilque custos
 Aduocat. quid euagaris?
 Et vago gradu peragras
 Vda prata, picta regna
 Veris, herbidosque campos?
 Quem silente flens agello
 Quæris orba, quæris ægra;
 Quæris exsul, & quiritas
 Irreperta diu Magistro:
 Ecce, se tibi Magister
 Siftit, hortulanus ille
 Florido redux vireto,
 Qui tibi decus perennans
 Sedulâ manu laborat;
 Nulla quod dies edaci
 Deterat fluens in æuo.
 Nõnne sarculum stat altâ
 Dexterâ, quod hîc amœno
 Sarriet seretque campo
 Ver, & aureum rosetum,
 Lacteumve liliatum,
 Flore puber æuiterno?

X X.

Instrumenta Hortulani è Cruce.

EN, in herbido vireto,
 Et Dei manu colonâ,
 In noui laboris ysum,

Rusti-

Rusticana stat supellex.
 Crux ligo, tridensque rastrum,
 Siue sarculus tricuspis;
 Cui mucro riget ter vno
 Horridus rubensque clauo.
 Nec liquor deest rigator;
 En cruor rigans rosetum.
 Hinc & inde, cerne, quino
 Flore, rore, purpurascunt
 Aureæ rosæ; rosanti
 Quas manu ferit colonus,
 De cruore, de corallo,
 Et liquente de pyropo.
 Vnde surgat hoc roseto
 Spes amœna, flosque Diuum,
 Purpuransque dos Amoris
 Ver, honosque veris ardens,
 De sacro cruoris ostro,
 Cui rubens perennat imber.

X X I.

CHRISTVS hortulanus è spinis inserit
 cordi MAGDALENÆ surculum.

ISTE, quem vides, agelli
 Cultor, hortulo virenti
 Spineum Crucis cruentæ
 Surculum ferit, fouetque:
 Vnde ramulum recentem
 Inferat tuis medullis,
 Termitemque senticosum
 Pangat asper hortulanus;

Vade

Vnde surgat æuiternus
 Flos rosæ venustioris,
 Dos decora, præ amoris,
 Purpurans honos pudoris,
 Fructus asperi laboris:
 Præmiumque de coronâ
 Spineâ, & Crucis sub imbre;
 Inclytum decus rosarum,
 Quotquot educat venusti
 Discolor cliens Fauoni,
 Flora picta liliætis,
 Flora picta tot rosetis,
 Flora picta tot corollis.

X X I I.

MAGDALENA rosetum spirituale suo
 cordi insitum lacrymis rigat.

FORTE ne siticulosa
 Mortis aridæ fauillâ
 Marceat sacrum rosetum,
 Insitum piis medullis,
 Pectorique purpurato:
 Roscidis riga bibacem
 Surculum genis; & vdis
 Tunc rosas tuos ad imbres
 Lactæ, fonte, puriores,
 Scriptita manu venustâ
 Candidos Amoris ignes;
 Inque flore purpuranti
 Lacteis notis figurâ:
 MAGDALENA FLOS IESV,

MAGDA-

164. BALDVINI CABILLIAMI LIBER V.
MAGDALENA SPINA MVNDO,
MAGDALENA DOS AMORI,
LILIVMQUE LACRYMARVM;
MAGDALENA CANDIDATVS
FLOS ROSAE RVBENSQUE, MISTVM
LACRYMIS BIBENS CRVOREM.

X X I I I.

*Nomen IESV scripturit suis lacry-
mis MAGDALENA.*

QVID premis angusto luctantes pectore
flammas,
Atque indignantes claustra maligna rogos?
Immensis animanda globis incendia curto
Quis celet gremio? quã data porta, ruant.
Sed pudor inclusas arcto sub carcere flammæ
Opprimit, obluetans corde sub indomito.
Nec potis est pando prorumpere luctus hiatu,
In gemitus, questus, flammæ uomasque preces.
Quid facias, quæris? quid lamentabile ploras,
Ah! suspiria hiante ægra trahens gemitu?
Suadeo flendo loqui, non voce sonante, querelas
Nil opus hîc verbis, vox ubi viua liquor;
Ille liquor riguo qui lumine stillat Amorem,
Quique suis animi vulnera scribit aquis.
Scribitur: & quidnam? guttã cum trudit euntem
Gutta sequens, sudis I dedit ire genis.
Multa litura cadit, & littera multa; sequaci
I de crystallo lacryma longa trahit.
Iam longis I stabat aquis; iamque ibat IESVS:
Conturbat fluidas plurima lympha notas.
Nam

Nam lacrymas tereti filo quas nebat ocellus,
 Nunc glomerat densis turbidus amnis aquis:
 Parca sed undantes castigat habena liquores,
 Et rursus tenui fletus in imbre cadit;
 Iamque nouo tractu rursus serpebat Iesus:
 Hæsit in I; rapidis cetera delet aquis.

X X I V.

*Serpentes crinibus MAGDALE-
 NAE inerrant.*

TE tortili dolosus
 Draco ligat flagello,
 Et sibilas in iras
 Armat caput Medusæ.
 Ludus Medusa, ludus,
 Ludus tui dracones,
 Sed dirus ambo ludus.

X X V.

*Angues implexos crinibus MAGDA-
 LENA lacrymis oppugnat.*

TANTVM nefas venustis
 Errare tu capillis
 Sines, fines inultum?
 Impunè tot cerastæ
 Adulterant pudicam
 Frontem feris colubris,
 Et os tibi flagellant
 Vibice crispifulcâ?
 Num sic inexpectati

Hydri

Hydri comis sedebunt?
 Impunè nexa nulli
 Stat innocens nocenti:
 Tu nõnne virulentas
 In vyperas, & Orcum,
 Telum paras & arcum?
 At quo struis metallo?
 An igneis sagittis
 Stipas grauem pharetram?
 Lentõve cædis aspras
 Siluas arundineto,
 Aut corneo vireto
 Mortem anguibus volucrem?
 Cornos, arundinesque,
 Facesque sanguifugas,
 Linquis graui Gradiuo;
 Sed innocente telo
 Pugnas inermis hostis,
 Et liqueris perennes
 In lacrymas: &, cheu!
 Tu fons amarulentos
 Decurris in liquores,
 Amaritudinesque;
 Queis vberat gemellum
 Alueus biceps in amnem.
 Sic puriore liquens
 Lymphâ rigas Magistrum,
 Lymphâ domas dracones,
 Lymphâ pius piaculum.

X X V I.

Amor MAGDALENÆ innatans lacrymis, dracones suis telis figit & exurit.

SED ô diem venustum!
 Vt fortè tum sedebat,
 Sinu suavi I E S V,
 Amor; tuas in vndas
 Mox defilit, vitroque
 Et hinc & hinc fluenti
 Ludit nator ardens,
 Ceu candicans niuosis
 Olor vadis Caystri.
 Vt perspicace sensit
 Crytallo, inultra monstra
 Errare tot chelydros;
 Repentè curuat arcum,
 Quem flammeâ sagittâ
 Metitur, & minacem
 Lunat trahens in ictum,
 Lentatque. de sonanti
 Mors emicat bipennis
 Neruo, fugitque strictis
 Volans arundo pennis,
 In improbos dracones,
 Siluamque virulentam;
 Incendiumque spargit
 Sparsis vagans capillis.
 Vapor volutus auras
 Infuscat ab nigranti

Nimbo,

Nimbo, rotatque fumos;
 Flagratque silua tortis
 Cirris tenax & hamis,
 Ardens tot inter hydros.

XXVII.

Amoris delicia in lacrymis & comis

MAGDALENÆ.

IAM purus hospes albis
 Amor comis suberrat;
 Siluaque sub natanti
 Puris vagatur undis,
 Seseque Magdalena
 Nunc implicat lacerto,
 Et osculo venusto.
 Et lena Magdalena,
 Sed lena iam pudica,
 Interplicat niuales
 Manus suas Amori,
 Comasque flexuosas.
 Ignis sacros inhalat
 Fax Magdalena Amori,
 Amorque Magdalena.

XXVIII.

MAGDALENA CHRISTVM hortu-
lanum voce non aspectu cognoscit.

HIC insiste gradum, nec longius auehe
 curam:

Nescia quam quæris, stat tibi parata salus.
 Cernis,

Cernis, vti pulchro sol pulchrior alter Eoo,
 Caudentes roseo pingit honore genas?
 Cominus occurrit, & adhuc te fallit I E S V S?
 Ecce. quid ah! fletu turbida quæris, Vbi est?
 Quæris, Vbi est? vbi nō tuus ignis oberrat I E S V S?
 Ceu sol irradiat omnibus ille locis.
 Vt quid adhuc pectus nigra mortis obumbrat
 imago?

Corde tuo claudis quem tuus ambit Amor.
 Te propior, propiorque redux aspirat I E S V S:
 Ne dicam radio tangit, & ora ferit.
 Nulla sed hinc cernis tā clarā in luce Magistrum.
 Inuida nox oculos fascinat ergo tuos?
 Quis fit vt immenso fugiat te lumen ab astro?
 Te, reor, occæcat nox mēra mœstus Amor.
 O quis erit radius puro de lumine I E S V,
 Aurea qui lucis semina luce serat?
 En tibi lux radiat; oculos ne pande, sed aures:
 Vt vox appulerit aduena, nosce Deum.
 Christus adest: sua cerne Deum per verba. lo-
 quentem
 Cernis: an ergo dedit vox oculata diem?

X X I X.

MAGDALENA in eremo plorat.

SILVA muta, filua cæca,
 Silua sola, filua casta,
 Silua grata nox pudori,
 Silua dos sacris Napæis,
 Magdalin suos honores,
 Magdalin suos amores

H

Fron-

Frondeâ tegit latebrâ.
 Illa sola filui-cultrix,
 Antra, lustra, saxa, montes,
 Arboreta peruagatur
 Anxiis amica votis:
 Dumque discolore vultu
 Terra ridet, æthra ridet;
 Ludit vnda, ludit ales;
 Vna, ceu graui procellâ
 Icta, flammeo ve telo,
 Inquilina saltuosi
 Orbis, aut caue latebræ,
 Eiulat, gemit, quiritat,
 Incubans nouo dolori,
 Attremens graui timori,
 Ingemens Dei furori,
 Et pium trahens laborem.

X X X.

Amor aureâ sagittâ plorantem MAG-
 DALENAM *inflammât.*

INTER hæc Amor supernus,
 Dum sibi virente saltu
 Quæritat feram fugacem,
 Hinnulumque, damulamque,
 Ibicemve, capreamve;
 Magdalin toro recliui
 Deprehendit æstuantem.
 Ilicò graui pharetrâ
 Promit auream sagittam;
 Igneoque spiculo vrens

Cordis

Cordis intimas medullas,
 Pennipes Deus terebrat.
 Corde, cerne, palpanti
 Fax sedet, sedetque arundo
 Igne criniens & auro:
 Costa lucet, ossa lucent
 Criniente de sagittâ;
 Deque luce crispifuscâ
 Lucet athra, silua lucet,
 Lucet vnda, lucet vmbra.

X X X I.

*Dryas miratur subitam è MAGDALE-
 NA ardente flammam in siluis.*

HANC vbi Napæa flammam
 Vidit ardens ab vlmis;
 Adstupet, stupensque clamat:
 Aegra Nympha, tristis hospes,
 Frondeis plagis oberrans;
 Quid meos corusca lucos,
 Ad facem tui perennem,
 Vertis in rogos voraces,
 Vertis in breues fauillas?

Amor ad Napæam.

INQVILINA casta siluæ,
 Mitte, mitte, Nympha mitte
 Anxios metus, & iras.
 Nulla fax opaca regna,
 Flamma nulla, nullus ardor
 Igneâ ruet procellâ,

H 2

Quam

Quam Dryas tremat comata,
 Aut Hamadryas, vel alba
 Nympha fontibus susurrans.
 Hoc virente sub theatro
 Quidquid ardet, emicatve
 Purpurans virente siluâ;
 Id perenne lucet astrum,
 Vt iubar noui diei,
 Vnde lux sit hisce lustris,
 Frondeisque sol tenebris,
 De dolore Magdalenaë,
 Deque amore, deque flammâ,
 Deque sole Numinis.

XXXII.

MAGDALENA *peccati sui monstrum*
vult lacrymis mergi.

ABORTVS ille, quem timetis hospites,
 Nefastus, orbus, asper, æger athiops,
 Flagrante corde Magdalenaë aborriens,
 Serensque monstra tetriora Cerbero,
 Pudorque Cæli, & impium soli probrum,
 Sinu nigrante Magdalenaë vt eruit,
 Simulque fixit acriore lumine
 Amor, venustus ille Numinis decor;
 Ait fuisse partuum nigerrimus,
 Auerna quos echidna fudit, & nigra
 Scelestâ noxa noxiâ puerpera.
 Et ista monstra, monstra dira & impia,
 Alit nigrante lacte fera Magdalis,
 Sibi Megæra facta, & improbus furor,

Procul

Procul faceſſat atra ſtirps Erinnydum,
 Amor ſeuerus inquit, ibo protinus
 Et expiabo crimen hoc ſacro mari:
 Neſaſta monſtra ſpumco obruam vado.
 Vt haſce Nympha lacrymoſa turbidas
 Minas Amoris audiit; ſtetit gemens,
 Et inſit ipſa: Quò procul rapis gradum
 Ad alta ſtagna, ſiue lubricam Thetim?
 Sceleſta ſpectra, quæ meo tuli ſinu,
 Precor ſub hiſce merge, merge lacrymis.
 Vtrumque lumen, hiſce flumen eſt feris,
 Eritque ſemper, haurietque belluas;
 Parens vt ipſa ſic ſuum piet ſcelus,
 Luâtque, quidquid arte peccat improbâ:
 Cadatque ritè quo malè eſt ſatus ſinu
 Sepultus, oppetatque triſtè naufragus
 Pio doloris amne criminum ſator,
 Abortus ille, quem timetis hospites,
 Neſaſtus, orbus, aſper, æger æthiops,
 Flagrante corde Magdalenæ abortiens,
 Serenſque monſtra tetriora Cerbero,
 Pudorque Cæli, & impium ſoli probrum.

XXXIII.

MAGDALENA *lacrymis* CHRISTI
pedes abluit.

I TE pij fontes, via quâ vos vitrea ducit,
 In geminum riuum lumina liquimior;
 Præcipitemque fugam biuios properate per orbes,
 Alterniſque pares ite redite viis:
 Et tandè Solymis I E S V M mihi quærite campis,
H 3.
Ni

Ni fors Bethanio federit ille solo.
 Sed quid ego luctus liquidas impello quadrigas?
 Siftite, vel primo puluere meta stetit.
 Hoc Deus ecce toro desidit, & haret Amori
 Obuius: ite sacrâ, quâ iubet ire, viâ.
 Hospite in hoc vno cursus stetit omnis & ardor,
 Tam benè currentes qui sitit vstus aquas.
 Illius agglomerat sese ad vestigia fletus,
 Vis cui par Istro, Niligenôve freto.
 Qualis honos lacrymis! vndâ Oceanitide maior,
 Diluit immensum gutta pusilla Deum.

X X X I V.

MAGDALENA *tota nardus.*

O cur non teneri mei lacerti,
 Pectus, pulmo, iecur, pedes, manusque,
 Et quidquid liquet humidi medullis,
 Aut duri riget ossibus gelatis,
 In nardum viret herbidam, nouamque
 Amoris segetem, sacramque messem,
 Spicasque aureolas, piasque aristas!
 Nardi pistici odora, odora libra
 Vt hinc effluat, influatque puras
 Amoris phialas, cauosque nimbos,
 Siue sint alabastra, siue gemma.
 O cur non mera facta libra nardi
 Magdalena suaueolens amorem
 Dispensat tot in vncias odoras,
 Quot artus gerit, artuumve nexus!
 Et pectus, iecur, ossa, labra, vultum,
 Pedes, brachia, viscera, & lacertos

Parti-

Partitò secat æquus vnciatim
 Bes, dodrans, & amans triens quadrantis,
 Et septunx socio comes deunci!
 Vt sic CHRISTVS, Amor meus, sit heres
 Ex asse ipse mihi, meoque nardo;
 Dum totum seco corpus artuatim
 Libræ in nardiferæ æquilibre pondus.

X X X V.

MAGDALENA cor suum fugituum
 innectit CHRISTI pedibus.

CERNE, leui pennâ cor emicat ales, & anceps
 Scindit iter: passis retia tende comis.
 Ni facis, actutum volucres vanescit in auras:
 Stare loco nescit mobilis ales Amor.
 Cinge torum, latâque comas indagine passim
 Sparge: fugit rapido cor pede; nocte moras.
 Quâ vagus exsul abit, vestigia quærit IESV;
 Hic sedet, hic vitæ mustea philtro sitit.
 Si lapis, ô felix! tali iam docta Magistro,
 Quâ semel arte tenes, vsque prehende Deum.
 Prouida cor profugum strictis intexe capillis:
 Si nescis, Domini stat pede fida quies.
 Eia, comis laqueis que comantibus indue prædam;
 Et iusto spolio te tibi reddet Amor.
 Si coma captiuum cor ceu custode catenâ
 Detinet, ac CHRISTI iam pede stare iubet;
 An volet, aut poterit tam blandâ compede victum
 Cor procul his plantis exsul inire fugam?

MAGDALENA *din errabunda*
CHRISTO *adheret.*

ANGVIPES mundi labyrinthus errat
 Auio flexu, sinuanſque curuos
 Tramites, fallit nimum dolofus
 Magdalin error.

Spineis hamis tenet, ac tenebit,
 Ni viam puro radio ferenes
 CHRISTE ſol ardens, & adunca leti
 Vincla retexas.

Auribus duris pluuias querelas
 Abdicas? non ſic abit hic inanem
 Imber in ventum: radians benigno
 Annuiſ astro.

Aureo lenis oculo gementem
 Magdalin, ſtella iubar irretorto
 Emicans vultu, gemit illa grato
 Saucia telos;

Et ſimul plantas niueas comanti
 Implicat vinclo, lacrymiſque rorat:
 Intepet lymphæ calidæ niuofum
 Gluten Amoris.

Sic Amor fraudem geminans, liquenti
 Illigat viſco Dominum, tenaciſque
 Illigat cirro laqueo, dolofi
 Aucupis inſtar.

Et ſimul ſentâ pedicâ reuinctam
 Magdalin, mundi malè pertinaci
 Expedit curâ: fugit illa cæcis
 Libera ſeptis.

Et

Et fugam sistit niueos I E S V
 Ad pedes : isthic stat Amoris ara,
 Quam manu prensans tenet, implicatque
 Vineta capillis.

X X X V I I.

*Pars frontis MAGDALENÆ tacta à
 CHRISTO integra perdurat.*

TANGIT eburnam
 Dexteram frontem;
 Tangit & aureos
 Dextra capillos.
 Macte beato
 Magdala tactu !
 Quando caducâ
 Morte recumbes,
 Mersa sepulcro,
 Mersa fauillâ;
 Haut tamen atris
 Oppetet umbris
 Frons ab amico
 Sospita tactu.
 Quidquid I E S V
 Dexteram tangit,
 Ducet ab illâ
 Mortis & Orci
 Immemor æuum.

H 5

Elo-

XXXVIII.

Eloquentes lacrymae.

MAGDALIS vrbanos tot quondam docta
lepores,

Cur, quasi tota fores rustica nympha, stupes?
Nil nisi de tacito distillas lumine luctum.

Crede mihi, id muto murmure velle loqui est.
Argutâ cor ecce latet loquiturque sub vndâ,

Perspicuoque patet cordis imago vitros;
Defenditque reos, & scribit aquante liturâ.

Scilicet in lacrymis vitrea suada natat.
Et sua vox oculo est; quidquid rogat, ilicò victor
Impetrat, humenti qui fluit ore dolor.

Quàm sapit vrbana sale lacryma tineta suadam,
Quando ita persuadet, vox vbi vineta file!

XXXIX.

*Alabastrum MAGDALENÆ in astrum
vertitur, & craterem.*

IAM tandem mea Magdala,
Iam fat cinnama prodiga,

Ac spicas, & olens amomum,
In Christi caput aureum

Fudit pyxis odora.

Nimbus Magdaleum, suâ

Cum nardo bene-olente,

Nunc astris Amor inseret,

Qui tot prompsit odores.

Si quæras, tua nardina,

Scellan-

Stellantemque alabastrum
 Quæ Cæli capiat plaga?
 Quæ fuluo micat auro
 Crater fidereâ domo,
 Hic flauens alabaster
 Fulget Cælite templo.

X L.

Feneratur suâ nardo maiorem gratiam

MAGDALENA.

PRŌDIGIS eximios fecundâ pyxide census,
 Et tantas animo diuite vincis opes.
 Tam raris equidem malim te parcere donis;
 Sera sedet largo post Metanœa penu.
 Quidquid Arabs, Indusve legit, Tmolive co-
 lonus,
 Impluit in bibulos prodiga dextra pedes.
 Ut quid adhuc demēs nimbo vomis vberē nardū?
 Parcior ô frugi prouida conde manu.
 Quam sic vrit Amor, (mors illa suaui amanti)
 Serò tuo hæc serua dona suprema rogo.
 Ritè tuo, mihi crede, fluent opobalsama busto;
 Exsequiis myrrhæ dos erit apta tuis.
 Dona sino vt promas, modò te ne prodiga fallas;
 Pauper vt his egeas, quas malè spargis opes.
 Nónne deurit Amor flagranti pectora thyrsò,
 Iam tibi & in cineres ossa deusta cadunt?
 Quòd si sicca tuæ nardum sitit vrna fauillæ,
 Et tua conuiuans nardina CHRISTVS amat;
 Hæc cui transcribes? CHRISTO? an tibi? poscit
 vtrumque

H 6

Munus

Munus vterque sibi: neutri, an vtriq; voues?
 Quid suadus iubet auctor Amor, quid præses
 honesti

Purpureus docto consulit ore pudor?
 Diuite, ait, CHRISTI caput implue & imbue
 nardo,

Reddet amans votis balsama plura tuis.
 Vberiore manu quidquid capit, auget IESVS:
 Et dare te credis munera? fenus emis.

X L I.

MAGDALENA *oscula figit pedibus*
 CHRISTI.

LAMBIS, & appressio figis vestigia vultu,
 Molli relambens osculo;
 Incumbisque super. quid monstri hinc cernit
 superbum

Plantis in imis stat caput.
 An male-sanus Amor præpropter cuncta volutat,
 Sursum & deorsum vt misceat?
 An magis ille globum pro Magdali versat in orbem,
 Qui summa vertit infimis?

X L I I.

Amor navigationem parat in MAGDA-
 LENAÆ *lacrymis.*

QVA lacrymosa salsos
 Dat Magdalis fluores,
 Et se salo doloris
 Mergit, salumque fundit

De

De lacrymis, & vndat
Torum pedesque IESVS;
Hic fortè ludibundus
Amor natans volucris
Littus gradu pererrat.
Miratur ille fluctus,
Miratur ille ludos
Aestus reciprocantis;
Fugit, reditque fluxus.
Instat puer, fugitque;
Et ipse par marinæ
Vndæ, pari recursu
Aestus redit vicissim;
Et mox fugit puellum.
Tandem puer perenni
Victus labore, victus
Maris sequace fluctu,
Nec non fugace cursu,
Iter natans adornat.
An ergo iam secundâ
Aui, leuique vento
Remex Amor biremis,
Salsuginosa regna
Sulcat vagâ sub alno?
Heu dens biceps, gubernans,
Contus, rudens, remulcus,
Pes, flexipesque remus,
Volaticumque linum,
Nudo deest Amori.
Fabrâ sed arte solers,
Et Dædalo paratu,
Ratem maris colonam,

H 7

Pe-

Pedem, leuesque remos,
 Volatilemque nubem,
 Velo parat fugaci;
 Suaque de pharetrâ,
 Non iam graui pharetrâ,
 Sibi domum marinam
 Natatilemque cymbam
 Molitur architectus,
 Faberrimus fabrorum.

X L I I I.

Armamenta sua cymba adstruit.

SED vndenam supellex,
 Et arma quæ vaganti
 Amor parens carinæ
 Securus adlaboret?
 Pro carbaso bipennes
 Dispescit ales alas;
 Dein aptat in bisulco
 Remos, & hinc & istinc
 Pêdes mari volantes;
 Et surrigens sagittam,
 De spiculo superbum
 Malum struit per auras;
 Tandem laborioso
 Clauo viam fugacem
 Dux dexter adgubernat.
 Sed ecqua fluctuosæ
 Merx innatat quadrigæ?
 Molli recumbit ostro,
 Et fluctuat cor ardens,

Cor

Cor anxium, cor vnum,
 Cor aureum, cor ingens;
 Cor æmulum pyropo,
 Cor digna dos Olympo.
 Sed quò viator ardens,
 Cor deujs in vndis,
 Amorq̃ue cordis obses,
 Præs, institor, patronus,
 Custos sagax, & heres,
 Nunc abnarat, fugitq̃ue
 Inhospitum per orbem?
 An gemmeis arenis
 Taprobanes, vel Indi
 Peruuioq̃ue cælo,
 Et aureis fluentis,
 Appellit ille clauum?
 Sapit, sapit: niuosos
 Quærit pedes I E S V,
 Argenteumq̃ue pignus.
 Huc ecce vector ales
 Plumosa vela pernix
 Aduertit, irretorto
 Cursum regens ocello,
 Stans ad pedes I E S V.
 Hic ancorâ tenaci
 Frenat vagam carinam,
 Et acquiescit isti
 Toro sinuq̃ue I E S V,
 Seu portui quieto.

Amor

X L I V.

Amor vendit CHRISTO COR
MAGDALENÆ.

AMOR suum pyropum,
Ardensque cordis aurum
Exponit, & flagrantes
Venumat en medullas,
Seque, & suos sodales,
Ipsamque Magdalenam.
Quis emturit tot isthic
Opes, opumque fontem,
Viator an requiris?
Sibi Deus licetur,
Emitque Magdalenam.

Palinodia.

VAH vt miser deerro!
Vitæ suæ parenti
Amor, memor salutis,
Munus suum reponit,
Redditque cor inemtum,
Dotale pignus astris,
Cor Magdalænæ IESV;
Vt inferat coronæ
Aut annulo fideli,
Amoris in pyropum,
Amoris in sigillum,
Amoris in tropæum.

Libe-

X L V.

Liberalitas obuia MAGDALENÆ odorum cornu-copia effundit.

QVAEREBAT liquidum Magdala cinnamum,
Halantes lacrymas turis, & Indicas
Melles, Ifacio non sine balsamo,
Et ditis filiæ comas.

Occurrit gremio diuite Largitas,
Fundens nardiferâ balsama dexterâ,
Et lætis spolijs vberis Indiæ
Miscens Assyrias opes.

Hic ab Taprobane cinnameus liquor,
Hic ab Cochinio littore munera,
Hic Bandæ exuuiæ, myrrhaque lacrymans,
Et ver Arabias olens.

Candet gemmiferis auribus vnio,
Stellat chrysolithis annulus aureis,
Mentitur proprium ver stola discolor,
Autumniq̄ue rubens decus.

Et cornu locuples pubere Copia
Hinc læuam inde pari pignore dexteram
Stipat; munifico vt poma vomat sinu,
Spicis obsita nardinis.

Istinc balsameus riuus, & Indicus
Succus, cum Cilicum frugibus influit
Nimbus Magdaleum; messibus aureis
Nimbus turget odorifer.

Fama

XLVI.

*Fama effusam à MAGDALENA
nardum colligit.*

Vrum fors thalami limine florido
Stabat Fama sacri nuntia nardini,
IESVM sollicito lumine metiens
In costis, cassâ, & croco;
Hinc illinc manibus sublegit obuiis,
Et pando gremio condit, amabiles
Passim reliquias Magdaleâ manu
Sparfas marmoreo solo.
Et nardi liquidis implet odoribus
Ieiunum lituum, quo tuba personans
Messis Magdaleas orbis in vltima
Spargat cinnameo tubo.

XLVII.

Coma MAGDALENÆ fit astrum.

Everris madido cincinno sedula lymphas,
Vnde Dei in castos balnea fusa pedes.
Obsequium felix! prò dedecus! ibit in urnam
Pulveream hæc sindon, & coma digna Deo?
Quis sonor, incertū; sonor attamen appulit aures;
Vox sonat ab dextrâ: Iam coma sidus erit.
Si Berenicæo dedit astra marita capillo,
Dum parit incestum crimen adulter hymen;
Sidereum his cirris æther cur abnuat aurum,
Quæ Domini argenteos implicuere pedes?
Hic vbi fulua micant stellante monilia Cælo,
Nobile

Nobile caesaries aurea pignus erit.
 Quo vis indigitem titulo Caelive figurâ
 Magdaleum sidus, humidulasque comas?
 Si radio imbrifero coma quos bibit, exprimit
 imbres;
 Credo piis lacrymis nubila Pleias erit.

XLVIII.

Crines MAGDALENÆ, casses
 CHRISTO.

DEDIGNANS humili reptâtes agmine prædas,
 Siue solo currant, siue vagentur aquis;
 Aucupe freta dolo meditaris in aëre fraudes,
 Pennatisque moues ardua bella feris.
 Egregium quò cura trahit generosa laborem,
 Incipe pennigero tendere lina gregi.
 Sed quid ego in Superos vacuas procul eueho
 curas?
 Terra tibi Cælum; est hîc tua præda Deus.
 En spes ille tuæ sedet opportuna rapinæ
 Hic, vbi Sidonio lucet honore torus.
 Intendis laqueos & fila dolosa Tonanti,
 Irretisque trahens in tua vincla Deum;
 Vincla sed illa, teres nisi fors pilus, instar A-
 rachnes.
 Tam fragili teneat cõpede Numen Amor?
 Tam fragili tener ille sedes in compede Numen:
 Et quid ni teneant aurea fila Deum?
 Hic quid opus crassusve rudens, seu firma catena,
 Vnde Deum capiat, si velit vltro capî?

MAGDA-

X L I X.

MAGDALENÆ amor & timor ex aspectu
CHRISTI Sponsi & Iudicis.

TE spectem, mea lux, decusque IESU?
Seu vultu pius annuas sereno,
Seu vultu grauis abnuas seuro,
Me lux blanda rapit serenitatis,
Et fax turbat atrox seueritatis:
Peræquè miser hinc & hinc reuincto
Angor me pede distinet, trahitque
Alternis dolor impotens catenis.
Me si fidere respicis benigno,
Cor hoc torret amor, cremat medullas.
Sin me lumine fulminas minaci,
Me torquet timor anxius pericli.
Heu! me dat geminis perire damnis,
Tranquillumque iubar, minansque fulgur.
Me si perdit amor, furorque perdit,
Quæ spes vlla meæ super saluti,
Quam necat glacies, necant & ignes?
Ah! permistus amor timore, mors est.
O duram nimium necessitatem!
O sæuum nimis ô nimis fauorem!
O sæuum nimis ô nimis furorem!

L.

MAGDALENA *in clepsydram*
se verti vouet.

SI forte alterutrâ sit, aut utrâque,
Aut leto dubio immori necesse,

Mors

Mors vt fræna doloribus reponat,
 Aut vitæ decus vt nouæ regignat;
 Vrat, vrat Amor fibras & artus.
 Me si verterit in breues fauillas,
 Mox siccos cineres Amor gemellæ
 Includet phialæ, mei que I E S V
 Alternam sibi clepsydræ refinget:
 Quò sic ille mei faces Amoris,
 Scintillas, cineres, piæque flammæ
 Alternam numeret redux in horam.
 Sic soles mihi postumos reduces,
 Soles puluereo orbe metiendos,
 Si vultu pius annuas sereno.

L I.

MAGDALENA *Misericordiam & Iu-*
sticiam in gemino CHRISTI pede
complexa.

Bis geminâ constringe manu pia Magdala
 CHRISTVM;

Nam pius & gemino te pede CHRISTVS adit.
 Nec tantû alterutrû, sed vtrumq; tenace catenâ,
 Et dextrâ & læuâ prouida prede pedem.
 Iustitia hinc vindex, illinc Clementia pacis
 Arbitra, par concors, & soror æqua sedet.
 Quas dispar genius secat impare Numinis v su;
 Hæc iubet, illa verat abstinuiffe manum.
 Quam sequeris? iustâ terret te fulmen ab irâ?
 An potius pacis mitis oliua trahit?
 Spemque, metumque, pari geminus pes tem-
 perat arte;

Gratia

Gratia ne nimum tollat, & ira premat.
 Læuus vti pes it læui lanx sæua furoris,
 Sic pia lanx pæcis pes tibi dexter erit,
 Et læuam & dextram bis in oscula diuide malam;
 Ac læuo & dextro necte, renecte pedi.
 Sic iubeo: geminis alternas oscula plantis,
 Alternâque pedes tergis vtrimque comâ.
 O tibi quàm felix dextrâ fors voluitur vrnâ!
 Cui datur, his plantis, spêque metûque frui.
 Nō timor hîc ex spes, nec spes nimis ægra timore
 Claudicat, incertis alterutrimque modis.

L I I.

*Pedes CHRISTI MAGDALE-
 NAE oblati.*

DEXTRO & sinistro Numinis sedet pede
 Hinc ira, & inde pacis obses gratia,
 Quas æquo vtrimque scindit examen gradu:
 Et æquilibri dexteram abstines pede?
 Hinc pondus iræ, pondus inde gratiæ,
 Dextrâ, sinistrâ, prouida appendis manu;
 Dei que tractas arbitros rerum pedes.
 Diuinæ, opinor, facta libræ es libripens.

L I I I.

**CHRISTVS inter duos agros, MAG-
 DALENAM & SIMONEM.**

BIS geminos inter Medicus sedet inclytus
 agros,
 Hinc febris acris edit, inde phrenesis agit.
 Febris

Febris anhelat opem, rabido furit ore phrenesis,
 Quà Dominum cingunt æger & ægra latus.
 Ille furens admordet, amans hæc mulcet IESVM:
 Hæc medicum portat munus, & ille probrum.
 Nil tamen vnca moror crispæ conuitia nasi,
 Quæque Lycambeo vulnera dente tument.
 Scriba fero morsu si vulnerat asper IESVM;
 Prouida Diua crocum, quo medeatur, habet.

L I V.

Medicina è nardo & tactu pedum.

SVRGIT Erythræis lux ô signanda lapillis,
 Quæ grauis euerrat nubila dira necis.
 Fortè nigras venas si pestifer exedit ardor,
 Qualis Auernali de face flamma flagrat;
 Iam tibi funesto leti diu puluere squallens
 Sol comet radio nobiliore caput.
 Tu, cui dira putres violant contagia venas,
 Tange Deum: tacto Numine vita fluet.
 Balsameis succis, semperque recentibus herbis,
 Iesseidæ floris succida planta viret.
 Sicca Syra si dat pedis vmbra, vel aura salutem;
 Isacidi an medicam pes neget vnctus opem?

L V.

MAGDALENA sub Cruce acu pingit.

MAEONIS vt virgo vario de flore colorum
 Picta sub obliquâ vela figurat acu:
 Magdala sic tristi dum sub trabe sidit in vmbra,
 Lugubre sanguineæ mortis adumbrat opus.
 Detra-

Detrahit illa peplum, stillantē sanguine peplum,
 Detractumque cauā pandit vtrisque manu.
 Iamq; crucem textit manus æmula mima doloris.
 Pro radio, telam spina cruenta notat:
 Quæ dum purpureo rubet ac madet ebria succo,
 Sanguine quo pingit, sindona pungit acus.
 Sic docili lino lacrymans intexit I E S V M
 Magdalis, vt mortis textile viuat opus.
 Quæ quoties oculi radio pepla tristia signat,
 Gemmatis toties flens ea pingit aquis.

L V I.

*Imago MAGDALENÆ sub Cruce
 lacrymantis.*

IMAGINOSVS artifex
 Amor, dolentem Magdalin.
 In fontis vndas verterat;
 Sed ars Apellis Dædalo
 E fonte reddit Magdalin.
 Vberrimis iam lacrymis
 Manat quadrâ sub arbore.
 Vah quàm deerro ab ianuâ,
 Totoque cælo deuius!
 Dum sic cruentum stipitem
 Tot lacrymosis riuulis
 Mœror perennans imbuit;
 Heu rurſus vndâ pristinâ
 Est quod fuit, fons Magdalis.

MAGDA-

L V I I.

MAGDALENA luget fratrem
extinctum.

IT E graues gemitus, suspiriaque ærumnosa,
 Ite interrupto murmura triunca sono:
 Vitreaq; imbriferis dolor excute frena procellis;
 Quique liquor nimbis, currat & ille genis.
 Prò quantum ausa nefas! primo mors abdicat æuo
 Delicias Solis. lux tua puluis erit?
 Ah soror infelix! fraterni è pulueris urnâ
 Ossa leges, non hoc ossa legenda sinu?
 Et modò vos vnum concordì pectore nomen
 Dispare iam fato scindet acerba dies?
 Dissidio tristi (quidquam an crudelius?) exsul
 Vita fugit mæsto corde, nec vlla redit.
 Heu! mortis domus atra tenet tua viscera fratris,
 Cui surdæ infracto stant adamante fores.
 Sic, sic, ô miseram! quondam tua gaudia frater
 Exsanguis in glaciè frigida larua iacet?
 Fors aliquis tribus in digitis ad mensus ad urnam
 Quid cineris, dicet: Frater id ille tuus.
 Hæc tua spes? sic Bethaniæ sua præmia genti
 Asserit informi sparsa fauilla solo?
 Huc tot Ausum ceræ? tot & illita purpura fastis,
 Totque per antiquos linea ducta Duces?
 Illum flet rupes, illum flet rupibus Echo,
 Illum flet tonsis anxia terra comis:
 Et liquidi fleuere lacus, fluidique liquores,
 Fons Siloë, ac Siloës riuus, & orbis ager:
 Et Solymæ fleuere nurus, Solymi que nepotes,
 I Illum

Illum & Berhanidum conscia saxa gemunt.
 Crudeles nimum (si fas sit dicere) Diui!
 Cur tantum, ah! terris inuidet æthra decus?
 Ver abiit cum flore, breues fluxere corollæ;
 Pro violâ en mœstis sparsa fauilla comis.
 Non tenerâ byssum lapis asperat Indus, & aurû:
 Sed sedet in furuo nubila vita peplo.
 Stat cultu sine cultus inops, sine luce vel ostro;
 Bærica natiuo lana colore gemit.
 O quoties madidis solemnia vota tabellis
 Suscipis! & ventis murmur inane voues!
 O quoties surdo numeras suspiria busto!
 O quoties muto puluere muta sedes!
 Quis numeret, quoties respectas cæca sepulchrum,
 Delusis quoties ægra doles oculis?
 Visa frui, quoties vanas amplecteris auras,
 Tristis vbi somnus fratris imago redit?
 Nec credit. ah quantû scelus est mors ausa! dolori
 Vsq; tuo vt uiuat frater, vbique perit:
 Carnificesq; animat crudo sub pectore flammæ,
 Insolabiliter queis flagrat æger Amor.
 Ibit inusta pari nunc & soror ipsa cupressu,
 Fratris in inferias victima prompta mori?
 Te, cui mors parcat, rapit ergo tyrannis Amoris?
 Quod genus hoc pietas? fit graue crimẽ Amor.

L V I I I.

Lamentum M A G D A L E N A E *dum*
 C H R I S T V S *sepulchro conditur.*

M I E S V, diu fida meæ tutela salutis,
 E gremio præceptis laberis in tumultu
 Deli.

Delicias nunc ergo meas, & pignora vitæ,
 Eripit amplexu mors scelerata meo?
 Quo rapit, ah! IESVM, rapit & mea viscera saxo,
 Et mea cum IESV corpore corda tenet;
 Includitque pari me mors æquæua sepulcro:
 Sic equidem voueo, sed vetat asper Amor.
 Ah raptum decus! ah igitur mea gaudia rupes,
 Et premit affectus luida petra meos?
 Bruta filex seruat, nec habet sua Magdala IESVM!
 Magdalis an saxo durior ergo filex?

L I X.

MAGDALENA ab CHRISTO
*absente tenebras, à præsentem lucem
 accipit.*

QVOD super, & quod fas fuerit, dabo vota
 sepulcro;
 Et sacro cineri dona suprema feram.
 O nimium felix marmor! domus hospita leto,
 Quæ claudis grauido marmore feta Deum!
 Delicias cape læta meas, cape pignus Amoris;
 Nobile depositum, quod tuearis, habes.
 Orbita dum refugis teritur Phœbea quadrigis,
 Et mea cum Phœbo spes redeunte redit:
 Hæc inter Domini, sine luce, sine igne vel aurâ
 Aetheriâ, ad tumulum Magdalis orba gemet.
 Aspicias hanc ferâ quæ noctis oberrat in vmbra;
 Ah animi speculum conscia Luna mei est.
 Obuia Phœbeos Phœbe si concipit ignes,
 Oppositoque bibit fratris ab ore iubar;
 Cynthia fraternis ardet foror æmula flammis,

Mentiturque notho Sole superba diem:
 At simul inde cauos auerterit auia vultus,
 Umbra nigrans omni lumine cassa filet.
 Sic ego fidereum quem nox premit inuida vultū,
 Liquero; lucis inops, mortis vt vmbra, querar:
 Ast vbi vicino tangam mox lumine Numen,
 Tota micans isto fidere fidus ero.
 Dat mihi mors CHRISTI, nox vt sim nubila
 luctu;
 Vt sim Luna redux, mox noua vita dabit.

L X.

Libripens Amor de vitâ aut morte M A G D A L E N A E ad sepulcrum.

ASPICE, luctificum quæ prospicit agræ
 pulcrum,
 Vt gemit, & passas tendit ad astra manus:
 Vt vox torpet iners, vt hiant suspiria anhelâ
 Hauſta animâ, vt mœſtus ſerpit in ora color:
 Vt ſtat ceu rupes, vt pallet tota vel ipſo
 Marmore frigidior, Biſtoniâque niue.
 Quæ rerû hæc facies? mors hîc, an vita ſuperſteſt
 Corpore Magdaleo Magdalis omnis abeſt.
 Cor ſi ſpecto, flagrat, vis viuida flammat Amoris:
 Sin corpus, gelido pallet in ore dolor,
 Altera pars vitæ, pars altera mortis imago eſt.
 Sic ſibi par diſcors Magdala tota perit.
 O ſortem ſine ſorte! pari diſcrimine fati
 Mors hîc alget hiems, & calet æſtus Amor.
 Anxia dic vtri cedit iam Magdala parti?
 Tota ſtet alterutri? tota an vtrique cadat?

Par

Par utrimque pari dirimit ius pondere lances :
 Quod dat huic, illi non negat æqua bilanx.
 Libra necem vitamque pari stans pondere fallit;
 Et quod utrique dedit, ius id utrique negat.
 Nonne necē fraudat corpus, quod triste cadaver;
 Viua tamen cordis cui modò flamma micat?
 Nonne suo & viduam fraudat cor munere vitam,
 Cui sua vita merum non nisi funus alit ?
 Quòd si mortis hiems corpus, cur ardet amore
 Cor veget, & medio funere flamma micat?
 Sin cor ardet amans, & Sirius incoquit æstus,
 Cur hiemant pigro cetera membra gelu?
 Ut sensit dubio pugnantes pectore curas;
 Pax, pax, inquit Amor: fors rara cuique manet.
 Pars si viua viget, nigra cur cadat hostia morti?
 Sin pars hïc mera mors, cur ea vita foret?
 Mittite pugnaces discordi examine lances;
 Vtraque lanx pondus datque negatque suum.
 Libra sed alterutri parti cum fluctuat anceps;
 Singula quæ non dat, Vis mihi cuncta dedit.
 Si corpus gelat, ille meo cinis ortus ab igne est:
 Sin cor flagrat amans, fax facis ista meæ est.

L X I.

Vox in lacrymis.

MAGDALIN effreni ut delusit fanna cauillo;
 In lacrymas, oris nobile soluit ebur:
 Cui Pudor arridens, & Amor comes ipse Pudori:
 Et tibi sunt voces hïc, ubi flendo files ?
 Mitte precor gemitus, mea Magdala, mitte
 dolores,

I. 3

Quos

Quos acuit mœstis turbida cura modis.
 Crede mihi, plures gena dictat aquosa querelas,
 Quàm queat innumero murmure lingua
 queri.

Mutus enim loquitur vocis cum pondere fletus,
 Vocaleſque ſonant lumina muta preces.
 Si cordis pia lingua, fluit lacrymoſus ocellus;
 An malè vox cordis lacryma triftis erit?

L X I I.

MAGDALENA peccata ſuis unguen-
 tis & fletibus expiat.

QVID tibi vis mulier trepidis obnoxia votis,
 Frigida ſollicitus cui quatit offa pauor?
 Mitte minas, crudâque metum de Numinis irâ:

Pax mergit lacrymis, quas tonat ira faces.
 Nardus odorato quem lenit & ungit oliuo,
 Vnguine de medico cur neget Vnctus opem?
 Crede mihi, Stygiâ quas de pice flammat E-
 rynnîs,

Mitta tuæ nardo vincet oliua faces.
 Quid tibi non voueat de cœlite XEÏS òs oliuo,
 Vnde fluet flammis altera flamma tuis?
 Si qua caput fuſcant veteris veſtigia flammæ,
 Sidereo delet igne vel imbre dolor.
 Cincinni, lacrymæ, crocus, oſcula, nardus, 3-
 momum,
 Quas non expugnent ad ſua philtrea minas?

MAGDA-

L X I I I.

MAGDALENA *monstrum mutatur*
in Dianam pulcherrimam.

VT septena nocens Lernæi cornua monstri
Monstrifero speculo vidit, & erubuit
Magdalis, (ah miseram!) tot inhorruit ilicet
hydri,

Prompta mori, nisi spes alma secundet opem.
Protinus accurrit lacrymosa doloris ad vndas,
Balnea quò puro flumine pura bibat.
Funestâ quam sorte premit ius mortis & Orci,
Eripiet Stygio mox pia lympha lacu.
Illa potis calido fera monstra deurere fletu,
Illa potis blandis vincere Numen aquis.
Illa vouet faciles non duro in Numine vultus,
Illa nouum casto spondet ab imbre decus.
Quàm trahit intus amans arcano sidere **I E S V S,**
Tam foris humano suscipit vltro sinu,
Inuitatque ream: nec fecit illa benignum
Influit in gremium, Numine iussa frui.
Quàm flagrat intus Amor vis imperiosa pudoris,
Tam foris os pingit purpura casta pudor.
Cui citimo radio simul ac caput icit **I E S V S,**
Frons modò silua feris, iam rosa viua rubet.
Vndique, cerne, comis fluxere virentibus hydri;
Quaque fluunt hydri, crimina fœda cadunt.
Terror abit, rugaque graues, seniumque doloris,
Et frontem nitido pumicat ore **Charis.**
Candida cygneis obnubit tempora vittis,
Qui sedet ingenuo pectore virgo **Pudor.**

Sic aliam ex aliâ iam Magdalin ambit IESVS;
E Strygio monstro, sponfa fit apta Deo.

X L I V.

Pia fraus Amoris.

NYMPHA verecundis gena cui micat illita
guttis,
Quæque bipertito diluis amne pedes;
Falleris, & nescis. nec falleris. alba gemello
Te dare fonte putas balnea? flendo capis:
Teque lauas lacrymis, (an & hæ quoque fallere
doctæ?)
Quin etiam lymphas imbibis ipsa tuas.
Oscula nam riguis vbi figis hiantia plantis,
Crinis & ora bibunt quas gena fundit aquas.
Cerue, tuas rigat vnda genas prius illita plantis:
Sic redit ad fontem riuus vterque suum.

Pœnitentia exscindit vlcus Conscientiæ.

Quo te pennigeris super euehis astra qua-
drigis?
Siste, precor, volucres ad tua frena rotas.
Siste, precor, seu tela placent, seu termes oliuæ:
Magdalis alternâ præmia forte leget.
Vfus erit telis, pacalibus vsus oliuis:
Magdalis iccta gemit, & noua sæcla trahet.
Hinc Amor, inde dolor, concors stat cura me-
delæ:
Hic ferrum, medicas suggerit alter aquas.
Vindice sub ferro crudum dolor exsecat vlcus,
Sed medico succo Magdalin yngit Amor. Sic.

Sic vrente manu qui plectit acerbus, & idem
 Parcit amans dulci mistus amore dolor.
 Quàm dolor vrit atrox ferro qui sæuit & igni,
 Tam lenit liquido rore suavis Amor.

L X V.

*Epulum spirituale CHRISTVS
 MAGDALENÆ adornat.*

Ad cœnam noua cœna venit, noua gaudia
 manant;
 Dispare sed missu, par vbi mensa sedet.
 Hic epulum Simon, epulum struit ipse I E S V S:
 Iste suum nectar promit, at ille merum.
 Plumbeus ille magis plumbo, hic magis aureus
 auro est:
 Hic trahit, ille fugat: gaudet hic, ille fremit;
 Meque super rodens, mordaci dente laceffit,
 Nectareasque nigro felle venenat opes.
 Et licet inuidiæ fera ructet Echidna venenum,
 Mustea de puro nectare pocla sequar.
 Cælite me musto, dape cælite pascit I E S V S:
 Pectus, & ora natant hausta tot illecebris.

L X V I.

Dulcedo è lacrymis.

In lyra quondam malè gaudia, & omina
 luctus:
 Ite ioci, vitæ seria damna meæ.
 Ite leues curæ volucris de pulueris umbrâ:
 Ite stolæ probri conscia vela mei.

I 5

Ite

Ite graues torques, seruo modò vincula collo:
 Ite rosæ, leto spinea silua meo.
 Denique quotquot opes vitreo dat mundus a-
 ceruo,
 Ite, mei fontes & seges atra mali.
 Ab Domini pede læta bibo, simul erogo fletum:
 Deque piis lacrymis ebria pocla lego.
 Mœror enim quasi lætitiæ sator vbere botro,
 Cùm biberit lacrymas, mustea pocla vouet,
 Vndat inexhausto vindemia macta Lyæo,
 Hoc de fonte satur si bibat hospes Amor.

L X V I I.

MAGDALENA *animo linquitur*
 CHRISTI *tractans vulnera.*

PERTENTAT trepidante manu, digitosque
 retractat
 Anxia, & in crudo vulnere læsa tremit.
 Nunc labra, nunc pectus, fractos nunc luminis
 orbes,
 Nunc mulcent laceros oscula blanda pedes.
 Ora, genas, oculosque, latusque, necisque; cauernas,
 Abruptosque pedes, diuiduasque manus,
 Rursus hiantem legit animam, & rimatur auaris
 Rursus hians oculis; rursus & ægra gemit.
 Rursus & includunt suspiria muta querelas,
 Singultimque fecat murmur inane dolor.
 Iamque adeo viuum CHRISTO sit tota sepulcrum
 Magdala, Magdaleo viuat vt ille sinu:
 Cumque Dei de morte nouam det vulnera mortem,
 Ipsa suo CHRISTVM corde dat vsque mori.
 MAGDA-

L X V I I I.

MAGDALENA *salutem è nardo
reperit.*

TE fera febris edit tacitas depasta medullas,
Sanguine defecto vita cadaver olet;
Vlceraque aspra tument obscœni conscia tibi:
Verminat impuro pure situque sinus.
Quære quod halat Arabs fors silua, vel afflat
odoro

Indus onyx folio: nardina spica placet.
Ecce, caput nardo roras bene-olentis **I E S V**:
Ambrosijs diues stillat aroma comis.
Quò medeare tuis ardens & faucia plagis,
Nunc tua queis vnxti, nardina **CHRISTVS**
habet;
Inque vicem dio te nunc rigat vnctus oliuo:
Quas plus ægra, capis sana salutis opes.

L X I X.

Momi conuictum.

QUID QUID id est, animum fœdis quod
prægrauat ausis,
Hoc infans tenero sustinet ore pudor.
Et sua probra palàm casto frons publicat ostro,
Quæ clàm cor tacito celat operta sinu.
Hinc tenebras & vela suo frons nuda rubori
Quærit, & obscœnum vult tegat vmbra caput.
Nunc igitur tibi si qua sacri sit cura pudoris,
Casta verecundis flammea quære genis.

I 6

Sed

Sed tibi purpureã frons abdicat improba nubem,
 Nec nisi fœda leues spargis in ora comas.
 Quale nefas! nudi probra quò piet ista pudoris,
 Nunc opus hîc alius qui tegat ora pudor.

L X X.

Modestia respondet Momo.

MOMOVS an in læuam ridendas despuit iras
 Crudus, & atra nigro cum sale probra
 vomit?

Despue inurbani fera iurgia & orgia Momi:
 Nolo tuas abdat textilis vmbra genas.
 Si frontem sine fronte pudor tibi perfricat orbis
 Sindone; sic nudam dedecuisse decet.
 Qui sua sic nudat inuesti crimina vultu,
 Nec scelus erubuit; crimine liber abit.
 Nec benè quis soluit, quẽ debet noxa, pudorem,
 Anxia ni soluat frena pudoris Amor.

L X X I.

MAGDALENA *animo linquitur*
CHRI^STI *explorans vulnera.*

ARCANAS tacito suspendens ore querelas
 Magdalis aspectat lugubre mortis opus:
 Exceptumque sinu frigentem lustrat IESVM;
 Rimaturque oculis, vulnera quanta secant.
 Osculaque effusis dat & eripit vda labellis:
 Rursus hians oculis vlcera mille legit.
 O quoties libuit votis accersere mortem,
 Vt toties vidit membra cruenta mori!

Præ

Pænè graues leti sopor opprimit improbus artus:
 Sed propè labentem sustinet acer Amor;
 Inque pedes animo linquentem surrigit. eheu!
 Lapfa, relapfa labat pectore semianimi;
 Aspergitque (calix vt tum propè stabat) aceto,
 Cui nondum cruciæ fella remista necis.
 Tum demum sua mens rediit, rapidusque cu-
 currit
 Ima per ossa calor, serpsit in ora color;
 Abruptaſque gemens geminat, geminatque que-
 relas,
 Inferiaſque parat officioſa Deo.
 Antè tamen mortis scrutatur obitque latebras,
 Diues vt inde ſuas eruat augur opes:
 Exploratque, ſibi vitæ quod ſpondeat omen,
 Qui flagrat in gelido funere viuus Amor.

L X X I I.

Lacrymis iram Numinis placat

MAGDALENA.

O B V I A quid ſpectas ardentem Magdala
I E S V M?

Tunc pati tantam parua fauilla facem?
 Hinc iubar an ſperas? nimboſum ſidus ab iſto
 Sole tonat; flammas ſed ſine nube tonat:
 Inflammatque minas: nec enim ſedet vlla To-
 nanti
 Cura prior, iuſtas quam properare faces;
 Vindicibusque rogis atras exurere noxas:
 Et piceum obiectas noxia tota caput?
 Mille rubet circum flamma, flammantque tribunal
 I. 7 Igni-

Igniuomum: & spectas bis rea facta Deum?
 Hoc oculo (nescis?) ferali luce cometes
 Fulgurat, vnde necis conscia signa flagrant.
 O miseram! quæ cura tuæ nunc prima salutis,
 Quæve secunda? tuæ num data porta fugæ?
 In quascumque voles caput anxia conde la-
 tebras;

Deprensa in medio crimine semper eris.
 Quid facies? sæuis tot Vindicis ignibus, cheu!
 Vrimur. Ultorem vicimus, inquit Amor.
 Vicisti lacrymis placabile fulmen I E S V:
 Quod modò triste iubar, lampas Amoris erit.

L X X I I I.

CHRISTVS *spiritali nardo vngit*
 MAGDALENAM.

Qvò tibi flos myrrhæ? quò nardus amica
 corollis,
 Quò tibi munificâ balsama fusa manu?
 Quò tibi ros oleæ, pingui qui nubit amomo,
 Quemque Cilix flavâ dote maritat odor?
 Vngere vin' CHRISTVM? non illi vespera
 vitæ

Incubat, aut ægro corpore vita fugit.
 At tu putre cales viuaci morte cadauer,
 Quam scelus & febris noxia mœror edit.
 Tange manu venam, mors incubat ignea pectus!
 Et dotes medicas morbida tota geris?
 Eia, crocum myrrhamque tuo transcribe Ma-
 gistro:

Ille salus medicum *Xeisôs* in vnguen abit.
 Relli-

Reliquias animæ si pestifer exedit ardor;
 Qui nocuas flammæ temperet, humor erit.
 Exsanguis in macie modò pallida mortis imago,
 Succida mox pleno flore iuuenta fuerit.
 Quid brevis hora facit? puncto quot feneras
 annos,
 Tam citò de morbo cui fata longa salus!

L X X I V.

MAGDALENA lacrymas suas
 capillis exsiccat.

L V M I N A nimbofas vertèrè doloris in urnas,
 Hinc Amor, inde pari mistus in imbre
 Pudor.

Quas oculus vomit imbricator ceu nubilus
 Auster,

Mox sitiente comâ sicca relambis aquas.

Ipsa tibi pugnas discordi dissona voto,

Et lis diuiduum pectus iniqua fecat.

Si siccas, alios oculus cur turget in imbres?

Sin fluis, has lymphas cur coma parca bibit?

In bibulam telam sparsos ne verte capillos,

Stricta vel imbriferis inijce frena genis.

Sed rigat & siccat labor alter & alter I E S V M:

Apta pio discors hæc in Amore rota est.

Si coma casta bibit, pia quos gena depluit,
 imbres;

Num malè potat Amor, quas dolor vndat,
 aquas?

Ligo

L X X V.

*Ligo in manu CHRISTI hortulani fit
umbraticum horologium MAGDA-
LENÆ.*

MAGDALIS incertas rapiens per devia curas,
Venatur profugi conscia signa pedis:
Nec longum venata, pedes deprendit IESVS,
Cui radiat gnauam marra colona manu.
Hæsit inassuetam Domini defixa figura:
Longus enim viridem sarculus umbrat humum.
Sarculus umbrat humum, quem Crux transversa
pererrat
Ad caput; & CHRISTI sedula dextra regit.
Hunc quem quadra Crucis detornat imago li-
gonem,
Stare solo ut vidit; Dos mea, dixit; erit.
Ut bene nunc horas Crucis indice metiar umbram,
Iste ligo solers horologion ager:
Quem super irradiat sol pulcher Amoris IESVS,
Mortis ad eclipsim qui modo nimbus erat.

L X X V I.

CHRISTVS sitit in Cruce lacrymas.

VERIS odora sequor vestigia sub Crucis
umbram,
Quæ pede purpuræ pulcher adumbrat Amor.
Quæ sequor, abducunt feralem mortis ad aram:
Hic reperi caluo nata rosæ iugo:
Qualia pænè serit spinæ de pubere telo

Asper

Asper Amor, leti quem seges aspra iuuat.
 Hic etiam lentâ deprendi rupe gementem
 Magdalin, & diræ conscia saxa necis.
 Spina tenax vnco morfu defixit euntem:
 Fixa stat: icta genis plurima lympha fugit.
 Quaq; fugit, crescit dolor, & comes vnda doloris.
 Roscida iam nubes Magdala tota fluit.
 Rorat enim lacrymas, (fructus qui summus
 Amoris)
 Quas Iessæ Solymo flos sitit æger agro.

L X X V I I.

Eclipsis MAGDALENÆ.

NUPER ad Hesperij funesta cubilia Solis,
 Vesper inaspicuâ quem sepeliuit humo,
 Quæris adhuc auidis incerta per omina votis,
 Nubilaque vmbrosus funerat ora dolor.
 En tacitos lacrymâ cor exprimit indice questus,
 Et queritur longas noctibus ire moras.
 Siste sed ô lacrymasque, gradumque, grauesque
 querelas,
 Et fuge nocturnis tædia vincta moris:
 Iam debellato redit inclytus vltor Auerno;
 Vt redit Oceanis Sol rediuiuus aquis.
CH R I S T V S ab occiduis necis emicat, emicat
 vmbri,
 Illustrique nouum parturit ore diem.
 Obuius ecce tuis oculis iubar afflat & ignes:
 Obuia iam plenum concipe Luna globum.
 Vt quid adhuc fraudas lumen radiantis I E S V?
 Crescentem ô felix hinc lege Diua diem.
 Rursus

Rursus at umbroso palles ceu Cynthia vultu,
 Quam propior rapidis torret Eois equis:
 Nescia nam tangis, nec conscia tangis IESVM,
 Et paris hinc noctem, dux iubar vnde legas:
 Vitalesque tui Solis redeuntis ad ignes
 Luna files. heu! te mortis eclipsis habet.

L X X V I I I.

*Violas sub Cruce legens MAGDALE-
 NA ab spinâ vulneratur.*

MAGDALIS infestis circum vallata sarissis,
 Mors ubi ferali sub trabe dira sedet,
 Carpebat violas, quas Martius educat annus;
 Carpentem violas improba spina ferit:
 (Hæc Crucis exciderat spinosâ fortè coronâ:)
 Magdalis exclamat faucibus, clamat amans:
 Sentio dulce mei pignus dotale doloris,
 Spinigerâ è siluâ quod mihi misit Amor.
 Omen ab euentu: blando cruor emicat ictu;
 Cumque cruore, pari lacryma rore fluit.
 Opto, simul voueo, mihi dos comes omnibus
 horis
 Sit pia spina; meus iam rosa sanguis erit.

L X X I X.

*Officinam unguentariam Amor
 instituit.*

HIRSVTVM malè culta caput, malè compta
 capillos,
 Quò quæso proripis gradum, Pra-

Præcipitiq̄ue ruis cursu per deuia rerum?

Ad nundinas, ad nundinas?

Et quasnam? ambitio tibi an empturit aurea
gemmas,

Siue annulos cum torquibus?

Anne foro Cyprio speculum & cum pectine
plectrum

Vis emptitare, & spongiam?

Tale nihil spiras. insana choragia mundi

Fastidiosa despis.

Te nouus ardor edit: sagi canis instar, odoras

Venaris auras vndevis;

Arabica s̄que sagax passim rimare tabernas,

Et officinas Indicas.

Quid tantum fatagis rerum, & fora cuncta per-
erras,

Par mobili trocho & rotæ?

Institor ecce sedet bene-olens, bene-olente ta-
bernâ,

Indisq̄ue inerrat mercibus.

Haud vlli vberiore seges fluit Inda paratu,

Manusve manat largior.

Heus tu! non audis? surdas Amor adstrepit aures,

Prensans laciniâ stolam;

Inclamatq̄; frequens: En raro è germine myrrha,

Nardus, crocusq̄ue, & cinnamum.

Quis fiet hic rogitas? Amor ille venustus I E S V

Alumnus, & Diuûm decus.

Hic cassia, hic costus, crocus hic, & puber amomû,

Hic cinnamomum, & balsamum.

Et quot Amor tibi verba ferit fragrante labello,

Tot crede fundi aromata.

Sar

Sat scio te Sponsus pulcherrimus vrit, & vrit
 Cor faucium grauis pudor.
 Quid tibi vis? edic. Amor indicat, esse fidelem
 Nardum; an liceris nardinum?
 Sic est: quo pretio? Totū cedò Magdali mundum,
 Si nundinari mens fiet.
 Turbida num palles? totū das prodiga mundum,
 Venale nardi in præmium;
 Commutatque chelyn, pepla, pleetra, monilia,
 torques,
 Cum nardinâ spicâ, & croco.
 Sic iam dotis inops, comptu sine, & indiga cultus,
 Nudo vagaris vertice;
 Non retinens pictis Sicyonia dædala plantis
 Obstragulo sub aureo,
 Nec tereti vittâ gemmantes vincita capillos,
 Nec torque amœna gemmeo.
 Et vaga sicut eras, sine torque, peplôve vel ostro,
 Præceptis Dei innolas torum:
 Nec nisi cinnameos apportas nuda liquores,
 Queis perpluas Dei caput.
 Credo, pio cum læta croco sic vngis amantem,
 Fragrans in vnguen verteris.
 Nōne tibi cerâ cor mollius ardet, & omni
 Nardo suavius liquet?
 Castus odoratos certè tibi fletus in imbres
 Distillat orbe in vitreo.
 Quotquot enim sacer haurit Amor, funditque
 liquores,
 Succis odoris imbut.

Semi-

L X X X.

*Semianimis MAGDALENA illa-
crymat sepulcro.*

Cur gemit ad tumulum, ceu consona mortis
imago,
Præmoriente Deo, Magdala prompta mori?
Et piceas auidæ mortis procumbit in vlnas,
Ceu tumuli consors, quo sua vita iacet?
Vult noua mors de morte fluat, de funere funus,
Noxa nouâ noxâ, deq̃ue dolore dolor?
Hæret adhuc certè ceu saxum immobile saxo
Magdalis, & tristi rupe sepulta iacet.
Languet amans; nec Amoris erit reperire medelâ?
Quærit amans; nec erit qui sibi promat opem?
Ardet amans; & adhuc rapidis Amor auolat alis?
Pulsat amans; & adhuc limina furda silent?
Tun' potis ah mi **C H R I S T E** pati tot acerba
doloris?
Tun' potis ah lentæ tædia cruda necis?
Tu mera lux; & adhuc nox Magdalin vmbat,
& error?
Tu via; & errat amans? vita es; & ægra perit?

L X X X I.

Vult iterum ungere.

Quid tibi cum myrrhâ? properas vinctura
sepultum?
Viuit; odoratâ cinnama mitte manu.
Exsequias viuo duxti lacrymosa; secundis
Nil

Nil opus inferiis, mors vbi iussa mori est.
Cur ergo vngendi noua cura recurfat IESVS?
Vis iterum viuos tergere crine pedes?

L X X X I I.

*Speculum purpureum CHRISTI
vulnera.*

IMMEMOR ipsa sui passis in vota lacertis,
Stabat inornatum Magdalis hirta caput.
Vidit Amor stantem sine more, decore, vel auro,
Non ne plus os umbrat, vitta nec vlla comas.
Euge! quid, ô? dixit, sparsis in honora capillis,
Ceu Lothis Solymâ Magdala caute gemis?
Si lubet, excelso speculum tibi subrige saxo,
Formosoque nouum duc licet orbe decus.
Rasile cristallû si quæris; id, auspice CHRISTO,
Erigit in caluo silua cruenta iugo.
Suspiciis aëriæ mortis lacrymabile pignus,
Hic tibi funestæ viuit imago necis.
Vulnera purpureis quot cernis hiantia labris,
Tot roseis speculis pictus inerrat Amor.
Si memor hæc legis ora; tuis inscribet ocellis
Sanguineo radio vulnera viua dolor.

L X X X I I I.

*MAGDALENA lacrymis vult rigare
Crucis surculum insitum cordi B. VIR-
GINIS.*

ARBOR opaca comis, viret arbor opima ra-
cemis,
Quâ Solymos colles frondifer umbrat honos.
CruX

Crux erat, humanæ Crux arbor amica saluti,
 Crux malè-securis hospita silua reis;
 Vberior palmâ, platano formosior arbor,
 Fertilior citro, nobiliorque cedro:
 Durior hæc ebena, buxi que perennior vmbra,
 Quæ sibi pomiferum sola sit apta nemus.
 Hac sibi Virgo parens delibat ab arbore surclum,
 Quem serat, & Soly mâ prouida pangat humo.
 Frondeus vnde nepos, ramusque virente iuuentâ
 Ducat adoptiuus sæcula cana comis:
 Deque rudi virgâ surgant plantaria filuis,
 Vnde memor carpat poma cruenta dolor.
 Magdalis vt vidit; siquidem comes illa Parenti
 Ibat, & in caluo flebat, vt illa, iugo;
 Obstupuit tristi defixa labore Parentis,
 Donec Amor vocem soluit, & in fit amans:
 Alma Parès grauido vis germine pullulet arbor?
 Affundam riguas, fetus vt imber, aquas.
 En lacrymæ: cordi viuam Crucis infere plantam;
 Miscabit socias mutuus vsus opes.
 Quam seris ægra tuo victuram pectore siluam,
 Prouida Magdaleis lymphæ rigabit aquis.
 Hæc vbi subriguis arbor adoleuerit vndis,
 Et tulerit largo pabula læta sinu:
 Lacryma tunc quæ cruda, viret iam lymphæ do-
 loris,
 Musteus ambrosij succus Amoris erit.
 Et scribam lacrymis, queis sese hæc educat arbor:
 Hoc pomum tepidis Magdala fouit aquis.

Optat

L X X X I V.

Optat cum CHRISTO *mori* MAGDALENA.

SICCINE? CHRISTE tuæ rupit mors
vincula vitæ,
Et mihi vita nouo stamine pensa trahit?
Magdalin ah! gelidus gelidi tu marmoris hospes
Deseris, & Solymis Magdalis errat agris?
Cur ego non tecum concordi iuncta sepulcro,
Hac in rupe pari nube sepulta regor?
Tristis Hymen nūc cerne, dolor præluit Amori.
Pro thalamo, hīc tumulum mortis adornat
Amor.

Si necis & vitæ par copula iungit amantes,
Et ligat æquus Amor, lex iubet æqua mori.
Quam discors series sic impare diuidit æuo,
Morte mihi grāuior vita superstes erit.
Ne viuam: ah! uiuo, cui pars perit optima vitæ,
Nōne mori totam est, viuere dimidio?
Imò neces mihi mille necis mora parturit. eheu!
Nolo dimidio viuere, nolo mori.

L X X X V.

CHRISTO *triumphante de morte* &
Orco, MAGDALENAE *mæror*.

TAENARVS abrupto rictum disclussit hiatu,
Demugitque cauo gens Erebea specu.
Quin etiam latè populi genuère silentes,
Victor vt ad Stygias canduit vltor aquas.
Semi-

Semita collucet vocali persona ludo,
 Quà nouus ignorum rescidit vltor iter.
 Iamque triumphato spoliū deportat Auerno,
 Limina qui quadrā rupit athena trabe;
 Quaque triumphalem longo trahit agmine
 pompam

CHRISTVS ouans, socio te iubet ire choro.
 Mille Duces inter solus spectatur IESVS;
 Nec comes hic festā Magdala fronde vires?
 Curarum heu! tibi mille ferit noua cura catenas;
 Teque nigrā mortis compede vincla grauant.
 Quid tibi vis, luctu quæ vertis acerba triumphū?
 Alterius palmas cur tua damna facis?
 Cerne, cauo saxo spoliū tibi liquit Auerni;
 Et moreris victæ mortis ad exuias?
 Quod genus hoc luctus? raptæ modò pignora
 vitæ,

Quæ tibi vis pariat spes, peperisse doles?
 Hoc Amor? Inuidia est: & adhuc mentiris A-
 morem?

Quis furor hic, vitā sospite velle mori?

L X X V I.

Angor absente CHRISTO.

PRIMA venit, postrema redit, cassamque se-
 pulcro

Larga vouet, parili panè sepulta specu
 Magdalis. elingui vox hæret vinc̄ta palato;

Et brutæ statuæ par, sine mente stupet.

Scilicet absentem cruciat procul ardor IESV

Disitus, & lento decoquit igne iecur.

K

Eminus

Eminus absentem si sic Deus angit & vrit;
Quid facit, os flammâ dum propiore ferit?

L X X X V I I.

*Navis inermis MAGDALENAM
deportat in exsilium.*

CYMBAVEHIT Martham, fragili quæ textitur
alno;

Par Mariam curtâ stans trabe cymba vehit.
Et par cymba vehit iusto cum pondere fratrem,
Cui soror alternum cingit vtrimque latus.
Iamque natat ponto, Zephyri crispante flabello:
Ludicra veliuolos ventilat aura sinus;
Spumeaque impellit æquatis marmora remis,
Spumosumque secat clauus arator iter.
Sic equidem rebar, sed tonsa hîc nulla, nec vllus
Remus, & infidis anchora fida vadis.
Nōne procellosis pila ludicra voluitur Austris
Linter, & incertis errat vt aura fretis?
Imbellisque abies ventos irritat, & æquor,
Vt trepidam vincant ad sua bella ratem?
Vt lubet, Astræos acue in fera prælia fratres
Acole, fluctifonas adijce Caure minas:
Haud tamen vndiuagis Eurûsve Notûsve qua-
drigis

Subruet errantem per freta sæua ratem.
Nōne vides? victrix per inhospita regna timoris
Labitur inuito puppis inerma mari.
Cur ratis hæc velit armamenta? natatile ponto
Ipsa sibi Cælum fit ratis: astra vehit.

Ca-

L X X X V I I I.

Celestes delicia in Contemplatione.

Cor vbi pennatum superas euibrat in auras
 Fortis Amor, limo quē pigra fixit humus;
 Ille leui volitat, volitat super æthera pennâ,
 Ignotis meditans ausa & inausa viis:
 Donec ouans animus, terræ iam victor & æthræ,
 Eluctans luteo glutine, summa petar.
 Liber enim vinclis enodes explicat alas,
 Gestit iô! cœnâ cœlitate iugè frui:
 Irrumpitque Dei thalamum, gremioque To-
 nantis

Dulcè sedens, nectar dulcius inde bibit:
 Massilioque solo superas Sionis ad arces
 Migrat; ouans epulo, quale ministrat Amor.
 Ambrosias struit ille dapes, nectarque propinat,
 Aurea cui rutilas sufficit æthra faces.
 Quid ni Diua queat epulis accumbere Diuū,
 Quæ conuiuia Deo, promaque conda fuit?
 Quæ tot opima Deo terris modò prandia
 struxit,
 An malè iam cœnat cœlitate Diua toro?

L X X X I X.

*Cur MAGDALENA sileat coram
 Simone & Judâ.*

Si quæris hospes, & Magister hospitis,
 Inhospitali vt Magdalis stetit toro,
 Quo verpus asper incubat, nec quid boni

K 2

Dextrâ

Dextrâ approbatione sternuit probè:
Cur vox hiantem Magdalin frustrat metu,
Et muta plorat? obuius sedet lupo.

X C.

*Quid MAGDALENA scribat
in conuiuio.*

LAETVS vbi madidas inuitat Tacchus ad aras
Conuiuam, & roseo scriptitat imbres sales,
Arguto Conuiuia mero quid nescio surdum
Pingit, & humenti ducit in orbe notas.
Inspexi, tacito nota quid linat ebria Baccho:
Futile quid garrit scripta litura mero.
At tibi facundo quid scripturit vda Lyæo
Littera? tota files sicca: Lyæus abest.
Quid tu sicca files? te siccus an ebriat error
Absque mero? quamuis sobria. tota mades.
Sed puris ceu Nympha mades abstemia lymphis,
Illicita cui lacrymis littera scribit: AMO.

X C I.

*Annulam MAGDALENA
CHRISTO suspendit.*

ASPICIS anguineo lentescens orbe me-
tallum,
Candida cui puro lux adamante micat?
Munus id augustis pia Magdala dedicat aris:
Fida Deo vixit, vult quoque fida mori.
Annulus hic, quem Sponsa suo suspendit IESU,
Irruptæ fidei testis & obses erit.

Magdali

Magdali solus Amor CHRISTVS, dum vixit
& idem
Vt leto occubuit, Magdali solus Amor.

X C I I.

Imago MAGDALENÆ ex Amore.

MAGDALEAM vino mihi pinge colore
figuram,
Quale decus Zeuxis Parrhasiusve parit:
Sidereumque Dei vultu duc cælite vultum,
Vt Diuum archetypo Diua venusta fluat.
Ducis Apelleo spirantia lumina succo.
Aspexi: in tabulâ Diua renata sedet.
Fronte nitet nix pura, micat coma concolor auro,
Lumina purus onyx, labra pyropus habet.
Magdalis hæc diâ simulans sub imagine Diuam,
Cui tantum inuideat vel Charis ipsa decus.
Me rapit in flammis rapidi sacer ardor Amoris,
Vt primum radij cor tetigere meum.

X C I I I.

PALINODIA.

Imago MAGDALENÆ ex Dolor.

VT Dolor has sēsit de Magdali crescere tedas;
Hoc mihi pictor, ait, texe, retexe caput.
Non oculos, non ora, genas non quæro, nec
artus;
Nec volo, vt hîc viuat æmula Diua Deæ:
Vnica, & hæc ingens sit lacryma tota, vel imber,
Magdala; & hîc tantum flebilis humor eat.

K 3

Ros

Ros labra, ros coma, ros vultus, ros luminis
orbes,

Ros gena, ros pectus, ros sit & oris ebur.

X C I V.

MAGDALENA *nuntia re-
surrectionis.*

MAGDALA quem furdo venaris auara se-
pulcro,
Anne putas furto diuite prædo tenet?
Iamque nouâ sub nocte premit sepelitque se-
pultum,

Vt duplus vnus funere luctus eat?
Siste fugam pia Diua, tuasque retexe querelas;
Quò rapit errantes deuia cura pedes?
Nec patulo saxo pignus iam quære salutis,
Quam fata vere nouo sospitat ipsa Salus.
Pullulat è gauido vitæ spes alma sepulcro:
Ecce tibi partæ nuntia prima spei.
Hoc est quod vacuâ rimaris anhela cauernâ:
Sit satis hoc; volucris curre, recurre pede.
Huc idè ab Solymâ cursus fuit: illius ergo
Itur, & in Solymum deinde reditur iter.
En solito mulier vitæ iam lætior augur,
Iam positis curis omina fausta canit.
Sic malè-suada viro necis heu! interpres &
auctor,

Femina fit vitæ nuntia læta viris.
Quàm felix ea noxa! parit mors ipsa salutem.
Sæua quod Eua patrat, Magdalis æqua piat.

Terrâ

X C V.

Terrâ CHRISTO resurgenti gratulante, mœret MAGDALENA.

VT Crucis opprobrium florente redemit Eo
CHRISTVS, & extinxit vita bis orta
necem;

Terra nouum, simul æthra nouum profundit
amomum:

Rore suo hæc spirat, flore quod illa suo.

Ipse sibi flores, flos aureus ille salutis

Vendicat, & mundi gaudia verna ferit.

Nempe suo florens IESVS aspirat honori,

Et lustrat radio nobiliore diem.

Terra novos cultus, Tyriosque superba paratus

Induitur, Domino sic placitura suo:

Intexitque sacram læto de flore corollam,

Et mutat teneris spinea ferta rosis.

Scilicet illa pio redimit nunc blanda roseto,

Vulnera quæ fixit spina cruenta Deo.

Nil nisi spinosos legis hoc de vere dolores?

Stare nouam CHRISTO vis redeunte
Crucem?

X C V I.

*MAGDALENA nauigans ad Cælum,
velum è crinibus suis detexit.*

MAGDALA Tenario quondam male nau-
fraga fluctu,

Et mundi tumidis sæpè sepulta vadis,

K 4

Vt

Vt tandem Stygiis emerfit inerma procellis,
 Quas agitant diris horrida monstra fretis;
 Attendit iam salua caput, cirrosque comantes,
 Quasque secat, stricto colligit vngue comas:
 Et dicit, lacrymans: Queis sparsi retia mundo,
 His ego de cinnis prouida vela struam.
 Si cincinnatus laqueus deuinxit I E S V M,
 Et dabit astrigeræ carbasa fida rati.
 Apta coma hæc tramæ est lentus quam macerat
 humor,
 Vt licuit crispo tangere crine Deum.
 Byrsa Libyssa suos si vertit in arma capillos;
 Cur pia cæsaries texere lina neget?
 Altera stagna sequar, sequar altera regna: sa-
 lutis
 Ibo mari; falsum sed mare fletus erit.
 Infanas Boreæ furias, Nerci que furones,
 Fulmineosque globos, monstrificasque feras,
 Et Noton, & vis si qua Noto violentior vrget,
 Indomitis vincent lintea texta comis.
 Ocyor & terras, & porrò dissita regna
 Aeolidum, & pluuium spes mea scandet
 iter:
 Aetheria que vias puppis tranabit, & ignem;
 Donec ouans Cælo classica læta canam.
 Attrigero fidum cælesti littorè portum,
 Cui Pharos & pernox stat Cynosura Deus;
 Carbasa veliuolis olim detexta capillis,
 Sidereo appendam tunc anathema tholo.

Geniæ

X C V I I.

*Genius ad famam MAGDALENÆ
toto orbe peruagantem.*

Qvò gentium fugaci
Pennâ vagaris exsul,
Incompta, muta, sparsis
Sic hispidosa ciris?
Te solitudo malim
Abdat tuis latebris;
Et Magdalena casto
Hic ingemas dolori.
Ah! denuò laceſſent
Te dente viperino
Scribæ, genus proteruum:
Et vipersas tot inter,
Hydras, feras, leones,
Rurſum vagaris exsul?
Et vndeuis recurſas
Surſum, ſimul deorſum?
Quid Nympha, nuda Nympha,
Et delicata Virgo,
Sus deque fers tot vngues,
Morſus, venena, dentes,
Rixas, minas, & iras?
Heu! icſta deliqueſcis
In lacrymas perennes,
In lacrymas edaces,
In lacrymas amaras.

XCVIII.

Pulchritudinem suam in lacrymas vertit
MAGDALENA.

ARGVTIS oculis picto sub flore corollæ
Lusit amœnus Amor, lusit amœna Charis.
Ista breuî sed scena cadit. Amor histrio vitæ,
Qui modò Comœdus, ritè Tragœdus erit.
Ite procul Veneres, blandiq̃ue Cupidinis ignes:
Seriùs in lacrymas Magdalin. vrget Amor.
Ah pudet: hinc duri contusa ad pectora planctus,
Hinc pudor, hinc gelidus plumbea larua
metus.

Lapsa fluit coma, & ipsa comis dilapsa corolla,
Lapsaq̃ue dilapsis flaua iuuenta comis.
Qui roseo flos ore stetit, flos aureus æui,
Excidit in tristes iam cinis vds aquas:
Quæq̃ue priùs niueo candebant lilia vultu,
Purpureis mutat flamma pudica rosis.
Sic licet ægra cadat formosi gratia vultus,
Gratior in formi ridet in ore Charis.
Diuitiis animosa suis, nil indiga cultus,
Ipsa sui pretium, munus & ipsa suum.
Cui tamen in lacrymis maior perlucet imago,
Et noua adoptiuis gratia floret aquis.
En vbi perspicuis lucetq̃ue patetq̃ue sub vndis
Annulus, aut vitreis nummus inerrat aquis;
Siue virens latet herba, segesve, teresve lapillus,
Nais vbi puris ridet amœna vadis;
Quam sibi mendaci fons pictor adumbrat in
vndâ,

Nōne

Nónne suo maior corpore forma nata?
 Sorte pari, medio dilucet gratia fletu
 Pulchrior, & maius fenerat aucta decus.

X C I X.

MAGDALENA CHRISTI
verbis pascitur.

IM B V I T irriguas secundis imbribus aures,
 Nectareisq̄ue rigat torrida corda fauis
CH R I S T V S, inexhaustæ felix cui copia lingue
 Vndat, & ambrosio Magdalin ore trahit.
 Illa inhians, totum cupidâ bibit aure, Magistro;
 Ac saturam pleno proluit ore sitim:
 Et mirer fatuas Marthæ si despuat ollas,
 Nectar & ambrosiam vox cui dia facit?

C.

*Certamen MAGDALENÆ cum Sole,
 vter prior CHRISTVM resurgentem
 comitetur.*

CV R S V coruseo Sol leues rapit rotas,
IE S V vt triumphum spectet auratâ in togâ:
 Et Magdalena corripit leuem gradum.
 Cælo soloq̄ue curritur curâ pari.
 Vter duorum contigit metam prior?
 Vt Solem I E S V S, Magdalin sic Sol præit,
 Eamq̄ue cursu vincit, vt canat prior:
 Io! triumphè! victor exsurgit Deus.

C I.

Palinodia.

ABERRO: oberrat Magdalis CHRISTO
comes.
Quocumque CHRISTVS obuium flectit
pedem,
Illuc, vt umbra, Magdalis vertit fugam.
Miraris? illum corde fert clausum suo,
Spectansque vbiuis, vndeuisque, quem sequi
Stat vsquequaque, quâ præt, premit gradum;
Obses, comesque nescia abduci Deo.
Dic ergo: Magdalena pennipes,
Solis quadrigas cum suo præt Duce.

C I I.

MAGDALENA cor suum pro sepulcro
offert IOSEPHO.

CAEDVA Ioseph marmora sculpis
Tumulo CHRISTI? desine curæ.
Quod tibi pando, discute pectus:
Cor ibi verno pulchrius horto,
Cor ibi claustro tutius omni,
Cor ibi custos fidus IESV.
Hic vbi CHRISTI nobile funus
Prouida condam.

MAGDA

C I I I.

MAGDALENA *cithara in Conuiuio.**Ad SIMONEM.*

Das epulum; laudo. sed abest lyra nuntia:
gaudi:

Hoc ego non laudo. si sapis, adde chorum.

Fabula sed surdo narratur, & abnuis auris

Delicias; Verbum cui tamen hospes adest.

Plus sapit ista, tuo licet importuna Lyæo;

Arguto digito fila canora teret.

Magdala quot neruis intexit & ossibus artus,

Tot numerat viuas ad sua plectra fides.

Hic vario in numero vocum discordia concors,

Innumeros diâ temperat arte modos.

Sed chelys hæc sonat absque sono: se vertit
eburnam

Magdalis in citharam, cui citharædus Amor:

F I N I S.

FA-